

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 22, nr. 670, 16 iunie 2014, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Pentru cultura română, luna iunie este luna comemorării decesului celor două genii ale literaturii noastre: Mihai Eminescu (15 iunie 1889) și Ion Luca Caragiale (9 iunie 1912). Ne aducem aminte și învățăm! Vă prezentăm, în **pagina a 2-a** a revistei, răspunsurile, oferite studenților de conf. univ. dr. George V. Grigore, cu privire la *Necunoscutul Caragiale - nuvelele fantastice* și în **pagina a 7-a**, sub semnătura conf. univ. dr. Luiza Marinescu, articolul *VIPsău cele șapte virtuți ale lui Eminescu*.

Legătura dintre Maestru și Discipolul său:

Emil Pinghirciac și Adrian Mărginean

Conf. univ. dr. George V. GRIGORE

Adrian Mărginean, ca student al Facultății de Arte, specializarea *Pedagogie Muzicală*, din cadrul Universității Spiru Haret, a uitat mereu prin valoarea sa ca artist liric, dar și prin tenacitatea cu care și-a urmărit obiectivele. Proaspăt absolvent licențiat, s-a angajat cu toată puterea sa de muncă și talentul de care dă dovadă la Teatrul muzical *Nae Leonard* din Galați. Aici a fost imediat distribuit în numeroase spectacole ale stagiunii curente, ca tenor. Și pentru că nu putea să uite orele petrecute în facultate alături de profesorii săi dragi de specialitate, a ținut cu tot dinadinsul să facă ceva special, ceva care să onoreze memoria înaintașului său, maestrul Emil Pinghirciac. Ideea și elanul său au contaminat toată instituția la care lucrează, trupa Teatrului muzical *Nae Leonard*, și astfel s-a născut un spectacol semnat de un regizor

care dirijează de dincolo de nori, iar asistentul său, fostul discipol, preia mesajul și îl traduce celor care sunt implicați în actul scenic. Dar ce operă putea fi abordată în apropierea datei în care îl comemorăm pe Mihai Eminescu? Cum putea comemora un teatru muzical mai bine pe *Luceafărul* poeziei românești decât prezentând un spectacol cu o operă scrisă pe versurile lui?

(Continuare în pag. 5)

Omul și partidul

Mioara VERGU-IORDACHE

Mare vânzoleală în politica românească! Uite-așa se joacă fata, și pe stânga, și pe dreapta! E iureș. Dar, „întârâtă-i drace, că și mie-mi place!” Iese la suprafață tot gunoiul, toată mizeria, care altfel ar fi stat sub preșul unei democrații (mult prea) originale. A, că veni vorba de democrație, ea nu-i pentru căței! Bag seamă că, la noi, democrația este receptată ca o față a dictaturii. Mă explic: pe partea stângă, acționează dictatura „ideologică” de grup, pe partea dreaptă, ar funcționa dictatura individuală, de „intelct”. Dacă întrebi, este vorba de... democrație. Adică (cei mai în vârstă știu) democrația de stânga este atunci când unii beau șampania în grup, prin reprezentanți, iar, mai nou, democrația de dreapta este când șampania ar trebui băută individual... Să curgă râuri de șampanie! Lăsând gluma la o parte, prea multe cioburi de cupe, la care nu au ajuns toți! Și nici licoarea nu-i șampanie. E cucută, cucuta pe care o înghitim noi, ceilalți...

Ce observ eu, cu un optimism nedisimulat? Că s-a ajuns, la nivelul clasei politice, atât de jos, că nu poate urma decât o revenire, o schimbare în bine. Devălmășia de azi nu mai poate continua. (Da, sunt unii mai optimiști ca mine, care vor spune „ba se poate!”)

Am sperat că intrarea în arenă a unor intelectuali de marcă va schimba aerul viciat al politicii. Și ce văd? Intelectualii, oameni cu multă carte și multă educație, sunt niște copii neinițiați în comportamentul politic. Normal. Ce este un intelectual? Zice la dicționar: *un intelectual este o persoană care posedă pregătire de specialitate temeinică și lucrează în domeniul artei, al științei, tehnicii etc., persoană care aparține intelectualității, care intelectualitate este o categorie socială neomogenă, formată din oameni pentru care munca intelectuală reprezintă sursa principală de existență. Așa. Și politicianul, cum este el definit? Om politic; persoană care face politică (în interes personal, de grup etc.); persoană care deține un rol important în politică. Persoană care face din politică un mijloc abil și demagogic de realizare a intereselor personale. Nu se pupă. Cele definiții nu sunt compatibile. Și-atunci? Și-atunci să schimbăm definițiile!*

Este trist că persoane, a căror inteligență este evidentă, necontestată și necontestabilă, fac eforturi să intre în mocirla lui (scuzați!) *ba pe-a mă-tii!* Sunt inexplicabile manifestările lor autiste, individualismul, refuzul de a accepta o părere diferită. Mă gândesc că singura soluție pentru liniște pe partea dreaptă ar fi omul și partidul. N-om fi noi 22 de milioane de intelectuali, dar 22 de milioane de partide, tot am face!... Și pe stânga, și pe dreapta!

SESIUNE. ABSOLVIRE. LICENȚĂ. DISERTAȚIE – acestea sunt reperatele perioadei în care ne aflăm. Dacă absolvenții fac ultimele pregătiri pentru susținerea examenelor de finalizare a studiilor – licență și dizertație, studenții din anii I și II sunt în focul sesiunii de vară. **Tuturor, mult succes!**

Centrul de limbi străine

organizează

CURSORI DE LIMBĂ CHINEZĂ

nivel elementar și mediu
cu profesor nativ din cadrul Institutului Confucius Beijing-China
ÎNSCRIERILE IMEDIATE

Cursurile se desfășoară în perioada octombrie-iunie
Tel.: 021 314 39 03 (L-J: 8⁰⁰-16⁰⁰, V: 8⁰⁰-14⁰⁰)
E-mail: ushels@spiruharet.ro
Web: spiruharet.ro/centrul-de-limbi-straine

PENTRU „BOBOCI”

- Devii studentă la Universitatea Spiru Haret? Atunci ai acces la subvenții de până la 2250 de lei! **Studentele anului I** pot urma cursuri de pregătire profesională. 3 500 de haretiste pot accesa aceste forme suplimentare de calificare prin proiectul *ProFemin*, derulat de universitate. După ce susții examenul de absolvire a cursului urmat, primești subvenția integral!
- **Masteranzii de la Universitatea Spiru Haret** au acces la subvenții. 210 locuri în programele europene de pregătire gestionate de universitate sunt deschise masteranzilor haretști. Cine urmează cursurile din program are numai de câștigat: primește o subvenție de 1000 de lei net, imediat după absolvirea examenului de final al cursului respectiv.

Vrei să fii medic veterinar?

Pentru cine alege să devină medic veterinar, Facultatea de Medicină Veterinară Spiru Haret este locul potrivit. Aici vor găsi îndrumare din partea unor profesori foarte bine pregătiți și o baza materială dezvoltată, pentru fiecare disciplină în parte. Vor fi șase ani grei, dar poate cei mai frumoși din viața lor, afirmă Valentin Ionuț Angheloaia - fost președinte al Asociației Studenților MedVet - în interviul acordat revistei noastre, pe care îl puteți citi în **pagina 8**.

PREUNIVERSITARIA

Cum să te asiguri de succes la examenul de Bacalaureat

- Cu două-trei zile înaintea examenului, recapitulează întreaga materie.
- E important ca, în nopțile care preced examenul, să ai un somn odihnitor, de minimum 8 ore, începând cu ora 22.00-22.30
- Evită să mai înveți în seara dinaintea examenului. Creierul tău va continua să lucreze și nu te va lăsa să te odihnești cu adevărat.
- În seara dinaintea examenului, chiar înainte să adormi, derulează, în plan imaginar, un film mental despre succesul tău la examenul de a doua zi. Cu ochii închiși, respirând egal, încearcă să îți imaginezi cât mai multe detalii ale situației de examen (sala de clasă, banca, detaliile despre cum ești îmbrăcat); imaginează-ți cum citești subiectele, relaxat, cum le rezolvi cu ușurință și cum resimți starea de succes pe care o trăiești la finalul examenului.

- În dimineața examenului, nu uita de micul dejun. Ai grijă ca micul tău dejun să fie sățios, dar nu folosi alimente energizante în mod abuziv (ciocolată, ceai negru, cafea, băuturi energizante) – în loc să te mobilizeze, îți vor da o stare de agitație
- Ai grijă să ajungi la timp, cu 10-15 minute înainte de ora fixată pentru intrarea în sala de examen. E bine să eviți să ajungi prea devreme, ca să nu fii deja obosit la momentul intrării în examen și nici să nu preiei emoțiile negative ale celorlalți. Și după examen, dacă urmează și alte probe în zilele următoare, evită să stai prea mult în compania colegilor, dacă aceștia îți transmit stare de tensiune și emoții negative.
- Când primești subiectele, citește-le mai întâi pe toate, pentru a avea o imagine de ansamblu, apoi rezolvă-le mai întâi pe cele

- pe care le știi cel mai bine. Astfel, vei câștiga timp pentru subiectele care îți se par mai dificile.
- Dacă îți se pare că nu știi un subiect, nu intra în panică. Treci la un alt subiect, pe care îl știi, apoi revii la cel dificil și asigură-te că înțelegi foarte bine cerința.
- Folosește ciorna pe timpul examenului, dar nu uita să treci în lucrare ideile-rezolvările din ciorna
- Gestionează timpul de rezolvare în așa fel încât să ai la dispoziție 10-15 minute pentru o verificare de final a lucrării.
- După ce ai trecut de o probă, îndepărtează gândurile de genul „Aș fi putut să fac mai bine!”, „Ce neatent am fost!”, „Ce greu a fost...”. Mai bine, concentrează-te pe următoarea probă!

BAFTĂ!

În sprijinul absolvenților care vor susține examenul de bacalaureat, TVH oferă, prin emisiunea *PREUNIVERSITARIA*, meditații: ● de luni până sâmbătă – 8³⁰-9³⁰ ● de luni până vineri – 17⁰⁰-18⁰⁰

TVH poate fi urmărită pe RCS-RDS și UPC (digital) Dolce (satelit) precum și pe www.tv-h.ro/iphone/ipad

STUDENTII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde conf. univ. dr. George V. GRIGORE de la Facultatea de Arte

Necunoscutul Caragiale – nuvelele fantastice

1 Știm cu toții marile comedii scrise de către dramaturgul nostru național I.L. Caragiale. Dar nu a scris numai comedii. Ce alte scrieri sunt demne de menționat?

Carierea de dramaturg a lui Ion Luca Caragiale s-a împletit și cu aceea de nuvelist, domeniu în care își fac apariția două noi direcții, ale tragicului și fantastical. Acestea pot fi urmărite în scrierile *Ofăclie de Paște*, *Păcat*, *Calul dracului* și *În vreme de război*. Caragiale folosește pentru personajele sale un limbaj simplu, fără franțuzisme, fără turcisme, fără alte influențe, folosite cu mult succes în zona comediilor. Dialogul acestor personaje este mai mult de natură interioară, mai mult un

monolog. Astfel, atenția ne este canalizată către acțiunea respectivei construcții literare. În cazul comediilor, întreaga acțiune este brodată din dialoguri scilicet scilicet scilicet. Acum, întâlnim un alt Caragiale, care se bazează pe narațiune, pe expunerea, relatarea unui fapt, a unui eveniment sau a mai multor fapte sau evenimente, într-o desfășurare gradată, sub formă de povestire. Aceasta nu îl face mai puțin atractiv ca scriitor, ci chiar îi conferă noi valențe.

2 Ce nuvelă fantastică se remarcă dintre toate celelalte?

La hanul lui Mânjoală are particularități care o fac chiar unică în contextul literaturii naționale, dar și universale; este o operă în care se disting, cu ușurință, trei universuri diferite: fantastic, comic și tragic. A văzut lumina tiparului pentru prima dată în anul 1898, în revista ilustrată *Gazeta Săteanului*, și a fost retipărită în volumele *Momente și schițe* (1901) și *Nuvele, povestiri* (1908). *La hanul lui Mânjoală* este o lucrare epică, de întindere mijlocie. Acțiunea, având la bază o intrigă bine construită și un conflict, marcat, între forțele Binelui și cele ale Răului, se desfășoară la limita dintre real și fantastic. Acțiunea, ca și în *La conac*, se petrece în vreme de noapte, la un conac, și implică, din nou, prezența diavolului. Lucrarea se caracterizează prin existența a două planuri temporale: trecut prezent.

3 Care este subiectul acestei nuvele?

După cum aflăm din epilog, *La hanul lui Mânjoală* este rememorarea unei întâmplări petrecute cu mai mulți ani în urmă și al cărei erou fusese un bărbat numit Fănică, pe vremea când era tânăr. Prologul ne prezintă acțiunea din prezent, protagonistul celor întâmplate atunci fiind chiar naratorul. Nuvela începe cu monologul interior povestitorului, un călător întărit, care dorește să ajungă la marele polcovnic Iordache, viitorul său socru. În timpul acestor calcule temporale, călătorul vede *ca la o bătaie bună de pușcă* hanul lui Mânjoală. Proprietarul acestui han cu faimă fusese un anume Mânjoală, care, între timp, murise, iar afacerea era acum condusă de către soția sa, femeie vrednică și pricepută. Povestirea unei întâmplări din trecut pregătește apariția fantasticalului: odată, de mult, când niște tâlhari au atacat hanul într-o noapte, ca prin minune, unul dintre aceștia a căzut ca mort, tocmai când *a tras cu sete* cu toporul în poarta hanului. Fratele acestuia, care se afla și el în grupul de tâlhari, a rămas mut în urma acestei întâmplări. Intervenția acestei forțe obscure și necunoscute nu s-a oprit aici, pentru că, atunci când hangița a început să strige după ajutor, au și apărut jandarmii, de parcă ar fi fost preveniți cumva. Revenind în prezent, naratorul ne descrie momentul în care ajunge la han, în curtea acestuia plină de oameni, acareturi și focuri aprinse. Mai târziu, focul se dovedește a fi un semn malefic, al focului din Infern. Hangița Marghioala se afla lângă cuptor și cunoaște deja ținta drumețului, de parcă ar fi înștiințat-o cineva despre acesta. Femeia era frumoasă și ochioasă (*Strașnici ochi ai, cocoana Marghioala!*), iar povestitorul era tinerel și îndrăzneț. Aflat în preajma văduvei, tânărul simte o atracție demonică și recunoaște că

a avut o apropiere ciudată de acesta (*M-a împins dracul s-o ciupesc*), parcă pregătind terenul pentru întâlnirea cu Necuratul de mai târziu. Apoi, în timp ce povestitorul era servit cu o cină îmbelșugată, afară se pomește o vijelie cumplită, de parcă era chemată de „Ucigă-l crucea”, la porunca maleficei hangițe. Hotărât să ajungă cu bine și la timp la logodnica sa, Fănică se pregătește de plecare, observând în ultimul moment că hangița îi ținea căciula în mână, uitându-se adânc în fundul ei. Călătorul nostru vede în drum un ied de culoare neagră, care zburda prin fața calului ce era tot mai speriat. Neștiind ce să facă, drumețul nostru coboară de pe cal și pune iedul într-o desagă și îl leagă pe spinarea calului. Calul, înnebunit, dărdăie și aleargă năucit peste gropi și bușteni, înapoi spre han. Din vitează îl aruncă la pământ pe Fănică și dispare în noapte. Fănică este găsit de un pândar care îl ajută să își revină și află că rățacise vreo patru ceasuri bune prin jurul hanului, reținut parcă de o mână nevăzută. Grăbit să își recupereze calul și bagajele, se grăbește către hanul malefic. Surprinzător, ajunge aici foarte repede (*În câțiva pași am ajuns la poartă*) și găsește iedul negru, pe care îl puse în desagă, pe pragul hanului, grăbit să intre în odaie și să se culce cuminte sub pat. Deși tânărul nu mai dorea să plece din acea cameră niciodată, este luat cu forța de către polcovnic. Se întoarce la han de trei ori, ca vrăjtit, înainte de logodna pe care o avea de făcut și stă la hangiță. Legat fedeleș de către socrul său, este dus la munte și numai după ce se purifică timp de patruzeci de zile prin rugăciuni, la un schit, se cumintește și acceptă căsătoria cu fata polcovnicului Iordache. După mai mult timp, naratorul nostru află că acest han din Hăculești a ars, iar hangița și-a găsit sfârșitul în flăcări...

4 Ce atrage personajul către han?

În această nuvelă, autorul ne prezintă una dintre formele de ispitire diavolească, capabile să degradeze fizic și moral făptura omenescă și s-o dirijeze spre moarte sau erotism. Dacă în *La conac*, diavolul își păstrează atributele masculine, de această dată, atracția diavolească este de natură feminină. Numeroși autori, precum Gala Galaction, Mircea Eliade sau Mihai Eminescu, în scrierile lor, au corelat împlinirea senzuală cu atracția morbidă către feminitatea infernală. Motivul acestui demon de natură feminină apare frecvent ca justificare a unei euforii erotice, ce ascunde adesea un complex de frustrări, de dorințe intime reprimite în subconștient, ce apar la suprafața trăirilor imaginare.

5 De ce este personajul feminin „demonic”?

Personajele principale ale acestei nuvele fantastice sunt tânărul Fănică și hangița Marghioala. Mai apar, ca personaje secundare, nenumita jupâneasă bătrână, polcovnicul Iordache și pândarul Gheorghe Nătruț. Dragostea nelegitimă, care apare între Fănică și focoasa hangiță, declanșează forțele supranaturale care intervin spre a ajuta această dragoste pasională, spre a duce la căderea în păcat. Portretul femeii „demonice” Marghioala este atractiv chiar de la prima apariție: văduvă, frumoasă, voinică (cu forme), atrăgătoare, ochioasă, bună gospodină, bună negustoriță, plăcută, cu carnea „tare ca piatra”. Ca o adevărată vrăjitoare ce este, hangița are în preajma sa o suită de „personaje” demonice: jupâneasa cea bătrână, cotoiul și iedul cel negru. Farmecele ei au putere mare și fac ca flăcăul să se simtă atras ca de un magnet de hanul Mânjoalei. Doar puterea a patruzeci de zile de reclusiune și viață monahală în munți reușește să alunge imaginea demoului feminin și readuc pe căile normale de viață pe Fănică. Legat de apariția unor forțe malefice de natură sexuală, putem face o paralelă între existența sau inexistența acelor prezențe imateriale, numite *Incubus* și *Succubus*. Un *Incubus* (din latină *incubo*, sau „coșmar”; plural *incubi*) este un demon cu înfățișare masculină, despre care se opune că se furiează pe lângă femeile adormite, pentru a avea contact sexual cu ele. Omologul său de sex feminin este *Succubus*, cel care apare sub chipul unei femei foarte frumoase și are contact sexual cu bărbații tineri în somn, adesea vlăguindu-i de puteri. Aceste creaturi ale nopții își foloseau puterile pentru a paraliza oamenii și a întreține relații sexuale cu aceștia împotriva voinței lor.

6 Cum apare fantasticul ?

Fantasticul din această nuvelă este creat de imaginație, este de domeniul irealului, suprarealului sau supranaturalului. Fantasticul apare ca o ruptură în ordinea firească a lucrurilor, a întâmplărilor și implică o prezență de o natură aparte, prezența diavolului, cu care se pare că hangița are ceva legături. Aceste legături sunt confirmate de lipsa iconelor, de

trântitul ușii atunci când naratorul își face semnul crucii și de apariția incendiului final de la han, care confirmă existența unui spațiu malefic, aparținând Infernului și fiind protejat de Satana. Tot astfel, cotoiul și iedul negru sunt întrupări ale Diavolului și păzitori ai spațiului malefic. Ultimul dispare din câmp, când pândarul rostește formula consacrată *Ucigă-te*

toaca, duce-te-ai pe pustii! și se refugiază în spațiul protector al hanului. Autorul încearcă să dea o explicație realistă fiecărei secvențe din această nuvelă, astfel încât fantasticul să nu ne apară înspăimântător, ci să se mențină în limitele viziunii populare asupra altui tărâm, cu care se comunică, din când în când, prin anumite entități și simboluri.

7 Ce altă nuvelă scrisă de I.L. Caragiale este la fel de interesantă ca precedenta?

Putem aduce spre discuție și analiza *Ofăclie de Paște*. Ion Luca Caragiale scrie și publică în anul 1899 această nuvelă. Dacă vom cerceta dialogul din această nuvelă, vom fi dezamăgiți, pentru

că personajul principal, Leiba Zibal, nu are dialog cu nimeni, ci doar în final le comunică oamenilor ce hotărâre a luat. Totul este creat pe un dialog interior al acestuia; el și cu teama sa. Mai

multe replici are Gheorghe, personajul din pricina căruia se întâmplă ce se întâmplă. Limbajul folosit de acesta este rustic, popular, frust, dar simplu, fără „încondeieri” specific comediilor caragiale.

8 Care este acțiunea în această nuvelă?

Ca temă explorată de către autor putem menționa frica și starea psihologică de demență indusă de către aceasta, la care se adaugă condiția omului străin de comunitatea în care trăiește. Discriminarea religioasă devine și ea un motiv pentru cedarea psihică a personajului nostru. Factorul secundar al întâmplării este apariția bolii – a malariei – ca

semn al slăbiciunii fizice. Mutarea lui Leiba Zibal cu întreaga familie și afacere de la Iași în satul Podeni sugerează și ieșirea de sub protecția autorităților responsabile, cu încredințarea acestora unor autorități locale, rustice, ostile față de străini și iresponsabile. Leiba Zibal devine un justițiar într-o lume a in justiției. El acționează din dorința de a

aplica propria justiție într-o lume în care nu i se face dreptate. Stilul narativ abordat de către autor este unul grăbit, stenografic chiar, dar reprezentativ pentru procesele psihologice care se desfășoară în mintea personajului principal. Atenția la detaliu în descrieri sugerează caracterul naturalist al narațiunii, prezent în întreaga operă a lui Ion Luca Caragiale.

9 De unde s-a inspirat Caragiale pentru nuvela sa?

Geneza acestei nuvele poate fi căutată în romanul *Măgarul de aur*; a lui Apuleius, apărut în secolul al II-lea d. Hr. Acest volum în limba latină este o culegere de povestiri și de fabule mileziene despre întâmplările extraordinare ale unei bande de

hoși. Într-una dintre aceste povestiri, ni se relatează cum un șef de bandă de tâlhari, un anume Lamacus, a încercat să intre în casa zarafului Chryseros. Când acesta a introdus mâna printr-o gaură ca să deschidă ușa pe dinăuntru, zaraful, pregătit, i-a țintuit mâna

cu un cui, la interior. Disperat, Lamacus cere tovarășilor săi să-l scape, chiar cu prețul rețezirii mâinii de la încheietură. La Apuleius, faptele sunt privite din afară, din punct de vedere al tâlharului, iar, la Caragiale, ele sunt privite din interior, din punct de vedere al celui jefuit.

10 Ce ecouri critice a avut apariția acestei nuvele?

Ecourile critice la adresa acestei nuvele au fost foarte puține, având în vedere schimbarea de registru a operei lui Caragiale: de la comedie la o neașteptat registru tragic. Duliu Zamfirescu, într-o scrisoare adresată lui Titu Maiorescu și datată 11 septembrie 1889, are o reacție cu totul negativă la adresa acestei nuvele. Maiorescu îi răspunde neașteptat: *Mie-mi place foarte mult. C. Dobrogeanu-Gherea este interesat și preocupat de deosebiriile dintre Caragiale și Dostoievski. George Călinescu chiar dezvoltă ideea printr-o analiză de „caz”, deoarece Caragiale este, după Delavrancea, scriitorul cel mai zolist, naturalistul nostru, prin excelență. (...) Naturalismul lui Caragiale învederat e radical și e de mirare că n-a fost luat în serios. Dar poate fi la mijloc puternica impresie de viață care acoperă ținuta scientist. E cu puțință oare o nuvelă mai pozitivistă decât „Ofăclie de Paște”? I s-a zis des nuvelă psihologică, deși ea este mai mult filosofică, etnologică, în sfârșit într-un câmp de relații ce depășesc cu mult conștiința. (...) Caragiale tratează un caz de clinic, cupunând o foaie de observație, cu date ereditare, antecedente, stare somatică, prodrom și celelalte. Chiar tânărul, pe atunci, Nicolae Iorga face o paralelă între drama *Năpasta* și nuvele de factură tragică ale lui Caragiale, menționând că acestea aparțin aceleiași direcții. Rândurile sale, apărute în *Adevărul*, se completează cu cele ale criticului Constantin Dobrogeanu-Gherea, dar acesta insistă asupra „omului moral” și a „rugăciunii”, care... *singură chiar, mângâie ca o revărsare a durerii, care înăuntru te arde.**

11 Cine a mai sesizat, în epocă, caracterul universal al operei lui I.L. Caragiale?

Nicolae Iorga insistă asupra caracterului universal al operei marelui dramaturg și laudă marile resurse ale talentului acestuia, care erau cunoscute până atunci mai ales în domeniul comediei. Alți critici mai noi, au reușit să deoaleze din domeniul tragic al lui Caragiale aceeași lume descrisă și în comedii. Astfel subprefectul din *Ofăclie de Paște*, magistratul sever, ajuns apoi prefect, din *Păcat*, și, din aceeași nuvelă, polițaiul care subtilizează „pachetul” de la sânul preotului, nu sunt deloc altfel de oameni decât oamenii ordinii din comedii, din schițele și momentele comice ale lui Caragiale. Din referințele critice ale epocii mai reținem articolul lui Constantin Dobrogeanu-Gherea din „Studii critice” pe care îl regăsim și în *Egalitate* (I, nr. 21, 22 noiembrie 1891), cu titlul *Cercetare critică asupra „Făcliei de Paște” a lui Caragiale*, dar și cronică lui A. Alexandrescu-Dorna. N. Petrașcu, în același număr, este pentru receptarea literaturii străine, dar nu în detrimentul valorilor naționale. Să nu aruncăm „... *Ofăclie de Paște*” pe oricare roman de Ohnet”. În *Egalitate*, Constantin Mille evocă tabloul zugrăvit de Caragiale în „*Făclia de Paște*”, când vreul pe jumătate nebun, fiind strâns legat de mâna cotoiului în care a pus făclia, vede... *Învieria pe dealul din fața cârciumei*”. Această viziune el o compară cu tabloul lui Theodor Aman *Noaptea de Paște* etc

12 Au existat și traduceri ale acestor opere literare?

Nuvela *Ofăclie de Paște* a fost tradusă destul de curând după publicarea ei și în alte limbi. Astfel un profesor și talmudist din Craiova, B. Souffrin, lucra la traducerea *Făcliei de Paște... în limba psalmilor*. Apare o traducere a lui Adolf Last, în *Rumanische Revue* din Viena, cu titlul *Eine Osterfackel*. Astfel, nuvela apare și în Germania, la prestigioasa editură *Philip Reclamjun (Universal-Bibliothek)* din Leipzig, în traducerea lui Ludwig Klein. În Franța, la Paris, fiica maiorului Lupășcu din Iași, căsătorită cu un ziarist francez, Hortense Paquier, publică în numărul 4 al revistei *La Renaissance latine*, traducerea nuvelei *Ofăclie de Paște*. În Franța, mai apare un volum al lui Adolphe Clarnet intitulat *Le Cierge de Paquet*. Iosif Nădejde Armașu laudă în țară această traducere și eforturile traducătorului...

Mai rămâne ca, în prezent, tinerii noștri scenariști și regizori de film să fixeze pe peliculă această incredibilă nuvelă a maestrului Caragiale, pe nedrept uitată.

Opinia națională

ISSN 1221-4019 și ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.facebook.com/opinianaționala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București
Telefon/fax: 021 316 97 91Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87, interioare 168 și 143
e-mail: opinia@spiruharet.ro; on@spiruharet.ro

REDAȚIA:
Mioara Vergu-Iordache,
Mihăiță Enache (fotoreporter),
Vasilichia Dinu, Cornelia Prodan, Florentina Stemate (DTP).

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ
este editată de

FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINE

Solicitări de abonamente,
cu plata prin mandat
postal sau dispoziție
de plată, se pot adresa
serviciului de difuzare.
Strada Fabricii nr. 46 G,
sectorul 6, București.
Telefon 021.316.97.88/
int.108.

UNIVERSITARIA

Conferința internațională Creștere și vinovăție: Psihologia și limitele dezvoltării

Foto: Izy ZANCA

Joi, 12 iunie, ora 19-21.30, sala Studio a Universității Spiru Haret a găzduit conferința internațională *Creștere și vinovăție: Psihologia și limitele dezvoltării*, susținută de reputatul analist și autor italian

Luigi Zoja. Evenimentul, din cadrul proiectului *Spiritualitatea în serviciul educației*, a fost organizat, în parteneriat,

de Facultatea de Sociologie-Psihologie împreună cu Asociația *Sol Mentis* și Editura *Herald*. Au participat prof. univ. dr. Carmen Costea, prorector USH, prof. univ. dr. Laura Goran, prorector USH, Iulia Feordean, psiholog, președinta Asociației *Sol Mentis*, Gabriela Caltut Deniz, psiholog, coordonatoarea colecției *Jungiana*, Editura *Herald*, și conf. univ. dr. Matei Georgescu, USH. Lucrările au fost moderate de Andreea Tinca, PR Editura *Herald*.

Luigi Zoja a fost președintele *Asociației Internaționale de Psihologie Analitică* și al *Centrului de Psihologie Analitică* din Italia și este, în prezent, președintele Comisiei de Etică a *Asociației Internaționale de Psihologie Analitică*. Este autorul a 19 volume, care au fost traduse în 14 limbi, și are o continuă activitate internațională în scopul dezvoltării psihologiei analitice, acordând în sprijin deosebit în acest sens unor țări precum China și Argentina.

Conferința s-a adresat, atât specialiștilor din domeniul psihologiei, psihoterapiei, psihanalizei și antropologiei, cât, prin actualitate și publicului larg.

Joi, 19 iunie, ora 19, în sala Studio a Universității Spiru Haret, va avea loc conferința *Spiritualitatea și educația în orizontul dezvoltării potențialului uman*, susținută de maestrul Sri Vasudeva. Participă prof. univ. dr. Dumitru Constantin Dulcan, Universitatea Titu Maiorescu, și conf. univ. dr. Mircea Aurel Niță, SNSPA. Moderator: conf. univ. dr. Matei Georgescu.

Facultatea de Arte vă invită la teatru!

Șos. Bercei nr. 24, București, Sector 4, Sala Lucia Mureșan

• **Vineri, 20 iunie 2014, ora 19.** Spectacolul *Haos*, de Kelly Stuart (cu studenții de an III, specializarea *Artele Spectacolului (Actorie)*, clasa lector univ. dr. Ioana Visalon și asist. univ. drd. Dana Voicu); regia lector univ. dr. Ioana Visalon

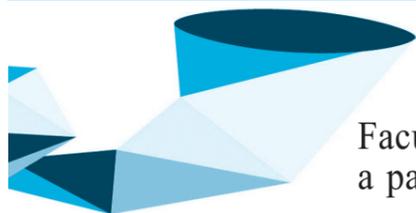
• **Sâmbătă, 21 iunie 2014, ora 18.** Spectacolul *Ziua ispășirii – Yom Kipur*, de Hanna Azoulay – Hasfari (cu studenții de an III, specializarea *Artele Spectacolului (Actorie)*, clasa lector univ. dr. Ioana Visalon și asist. univ. drd. Dana Voicu și clasa conf. univ. dr. George Grigore și lector univ. dr. Iulia Boros); regia lector univ. dr. Iulia Boros.

• **Duminică, 22 iunie 2014, ora 19.** Spectacolul *Un bărbat are nevoie de ajutor*, de William Mastrosimone (cu studenții de an III, specializarea *Artele Spectacolului (Actorie)*, clasa lector univ. dr. Ioana Visalon și asist. univ. drd. Dana Voicu); regia asist.univ. drd. Dana Voicu.

Conf. univ. dr. arh. Ruxandra Crutescu și studenții anului IV ai Facultății de Arhitectură organizează *Energy Day Ecoarchitect*, workshop cu tema *Eficiența energetică a clădirilor și utilizarea energiilor din surse regenerabile*, marți, 24 iunie, ora 10,30, în sala Studio a Universității Spiru Haret.

Studenții anului II, programul de studii *Contabilitate și Informatică de Gestiune CIG*, de la Facultatea de Management Financiar Contabil, București, sunt convocați marți, 17.06.2014, între orele 9,00- 10,00, la sala 105, Corp C, pentru a completa formularele de înscriere în grupul țintă în cadrul proiectelor POSDRU (perioada mai 2014 - decembrie 2015) derulate de Universitate, privind practica studentescă. Studenții vor avea asupra lor o copie a C.I. Universitatea acordă fiecărui student înscris o subvenție de 300-350 lei.

INCHIDEM STRADA PENTRU MAȘINI ȘI O DESCHIDEM PENTRU OAMENI. STREET DELIVERY

Facultatea de Arhitectură a Universității Spiru Haret a participat cu proiectul *De|blocare*

Între 13 și 15 iunie 2014, Fundația *Cărturești* și Ordinul Arhitecților din România au organizat în București, Timișoara și Iași cea de-a IX-a ediție a evenimentului-manifest de urbanism, arhitectură și arte *Street Delivery*.

Facultatea de Arhitectură a Universității Spiru Haret a participat la acest eveniment cu proiectul *De|blocare*. Concret, proiectul arhitecților haretiști a propus vizitatorilor să alcătuiască o hartă a centrului Bucureștiului folosit și, respectiv, a blocajelor care transformă anumite zone din teritoriul urban în spații neatractive și inaccesibile.

Bazându-ne, ca arie de intervenție, pe studiul lui Robert C. Stoiculescu și Alina E. Huzui, „Unde este centrul Bucureștiului? Aceeași întrebare din anii '70 până în prezent”, publicat în revista Arhitectura nr. 4/2013, ne-am propus să analizăm împreună cu vizitatorii interiorul jesutului urban adiacent marilor bulevarde din centrul Bucureștiului, spune coordonatorul proiectului, lector univ. dr. arh.

Maria Duda. În continuare aceasta precizează că *împreună cu aceștia (vizitatorii - n.a.) ne-am concentrat pe identificarea blocajelor din teritoriul: Întreruperi – Disfuncționalități – Ocoliri – Abandon – Limite – Dezarticulări – Fragmentări – Demolări, pentru a găsi soluții tipologice, care să răspundă necesităților și așteptărilor*

reale, pentru reconectarea situațiilor respective la traseul și utilizarea publicului: Conectare – Ramificare – Fragmentare – Capilaritate – Fluiditate.

Tema ediției din acest an a *Street Delivery* a fost *societatea mobilă* - un joc de cuvinte care combină „societatea civilă” cu ideea de mobilitate. Prin aceste două aspecte, organizatorii au

dorit ca publicul să descopere în proiectele expuse de participanți moduri prin care să se înlesnească mișcarea în oraș fără a folosi vehiculele pe patru roți.

Ne interesează proiectele care reconsideră mersul pe jos, alergarea, sportul și ce se poate face cu strada eliberată de mașini, au precizat organizatorii. Vrem să aflăm ideile voastre legate de transportul în comun, de biciclete, skate-uri, role și alte forme de transport care nu afectează mediul. Nu vrem să-i uităm nici pe cei cu care orașul nu se poartă frumos deloc: mame nevoite să facă slalom cu căruciorul printre mașinile parcate ilegal, bătrâni în baston, bolnavi în cărje sau în scaun cu rotile, semeni cu dizabilități. Cum putem face orașul mai prietenos și pentru ei, a fost provocarea lansată de participanți publicului vizitator.

Un alt aspect pus în discuție a fost cel reprezentat de lumea digitală, mai exact de mobilitatea înțeleasă și prin prisma deviceurilor mobile. În opinia organizatorilor, aplicațiile dezvoltate sunt cele care pot face orașul mai ușor de utilizat. (M.E.)

Foto: Mihăiță ENACHE

Conferința internațională

Steps towards Responsible Research and Innovation in the Global Economy, ICBE 2014

În perioada 5-7 iunie 2014, Facultatea de Management Financiar Contabil Constanța din cadrul Universității Spiru Haret, prin *Centrul de Cercetare în Științe Economice*, a organizat cea de-a cincea ediție a Conferinței Internaționale *Steps towards Responsible Research and Innovation in the Global Economy, ICBE 2014*.

Partenerii evenimentului au fost: *Institutul Central de Cercetare Științifică* al Universității Spiru Haret, *Asociația pentru Științe Alternative*, București, *Institute of Interdisciplinary Studies in Humanities and Social Sciences*, New York, *Addleton Academic Publishers*, New York, *Contemporary Science Association*, New York, *The United Nations Academic Impact*, New York.

Manifestarea, care a avut loc la hotel *IBIS* din Constanța, reunind peste 40 de participanți, afiliați la 17 instituții din România, Turcia, Italia și Polonia, și-a început lucrările cu un cuvânt de bun venit adresat participanților de prof. univ. dr. Carmen Costea, prorector al USH, responsabil cu relațiile internaționale, și de prodecanul

Facultății de Management Financiar Contabil Constanța, conf. univ. dr. Octav Neguriță, ambii subliniind importanța și rolul evenimentului în crearea de oportunități de colaborare în plan internațional, dar și național, prin implementarea de proiecte comune de cercetare, științifice și didactice.

Conferința s-a desfășurat pe patru secțiuni: *Finanțe și Contabilitate, Management și Marketing, Probleme globale economice, sociale și politice, Economie și dezvoltare regională*.

Lucrările prezentate au apărut într-un volum, care se dorește un punct de plecare pentru viitoare dezbateri științifice, variantele extinse ale celor mai valoroase contribuții urmând a fi publicate și indexate în baze de date internaționale, prin intermediul unor prestigioase reviste din țară și străinătate.

Mulți dintre participanți nu s-au aflat la prima participare la ICBE, mesajele lor de mulțumire fiind o dovadă a reușitei evenimentului:

• *First of all I would like to thank ... for your hospitality at the ICBE Conference 2014 Steps towards*

Responsible Research and Innovation in a Global Economy. The Conference hosted participants from several countries around the world and this multi-ethnic meeting allowed to establish a comfortable climate for an open discussion of the papers presented. For us the content of the conference should be considered an important starting point, where new

economic and managerial ideas have met and developed: an important starting point of our studies and research projects. We will measure their developments next year at ICBE 2015.
Prof.univ.dr. Massimo Pollifroni, la Universitatea din Turin, Italia
• *I honored for participating in this conference. Furthermore, I thanked to*

the conference committee for their kindness and helps. I hope to participate at your future conferences.
Conf. univ. dr. Birgül Cambazodlu, Universitatea Adnan Menderes, Turcia
• *...after 3 years I feel as a member of this conference and the university.*
Lector univ. drd. Mehmet Burak Ceran, Universitatea Selcuk, Turcia
Laura PATACHE

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013. Investește în oameni!

PROFEMIN(POSDRU/144/6.3/5/126567)

CONFERINȚA NAȚIONALĂ DE LANSARE A PROIECTULUI *ProFemin*

Universitatea *Spiru Haret*, în parteneriat cu Serviciul Integral de Contratare și Intermedieri Dominus s.l. (SICI Dominus) Spania și Uniunea Națională pentru Drepturile Femeii din România, vă invită să participați la Conferința de lansare a proiectului *ProFemin* (POSDRU/144/6.3/5/126567).

Evenimentul va avea loc joi, 19 iunie 2014, începând cu ora 10.00, la sediul Universității *Spiru Haret* din București, șoseaua Berceni nr. 24, sector 4, în sala 220 a Facultății de Educație Fizică și Sport.

În cadrul Conferinței vor fi prezentate obiectivele proiectului și principalele activități ce vor fi implementate în perioada mai 2014 – noiembrie 2015.

Proiectul are ca obiectiv general îmbunătățirea accesului egal pe piața muncii, cu scopul de a crește oportunitățile de angajare a femeilor, prin conștientizarea și sensibilizarea publicului larg și a factorilor de decizie referitor la egalitatea de șanse și de gen și prin formarea profesională a 3.500 de femei, într-o perioadă de 18 luni, în vederea creșterii încrederii în sine, a abilităților și a nivelului de calificare a acestora pentru adaptarea și integrarea pe o piață a muncii modernă, flexibilă și incluzivă, la nivelul tuturor regiunilor de dezvoltare: Centru, Nord-Est, Nord-Vest, Sud-Est, Sud-Muntenia, Sud-Vest Oltenia, Vest, București-Ilfov.

Evenimentul se va desfășura cu participarea echipei de management a proiectului, a tuturor experților implicați în proiect, a reprezentanților mass-media și a altor invitați.

Pentru detalii suplimentare ne puteți contacta la tel. 021.455.19.42 sau la adresa de e-mail: profemin@spiruharet.ro

Str. Italiană, nr. 28, sect.2, et. 1, București | Tel. 021.455.1942 | profemin@spiruharet.ro | profemin.ro

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013. Investește în oameni!

PROFEMIN(POSDRU/144/6.3/5/126567)

3500 de femei beneficiază de formare profesională

Universitatea *Spiru Haret*, în parteneriat cu Serviciul Integral de Contratare și Intermedieri Dominus s.l. (SICI Dominus) Spania și Uniunea Națională pentru Drepturile Femeii din România, a demarat, în data de 09.05.2014, proiectul cu titlul *ProFemin*, cu o durată de implementare de 18 luni. Proiectul este cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, Axa prioritară 6 „Promovarea incluziunii sociale”, Domeniul major de intervenție 6.3 „Promovarea egalității de șanse pe piața muncii”.

Proiectul are ca obiectiv general îmbunătățirea accesului egal pe piața muncii, cu scopul de a crește oportunitățile de angajare a femeilor, prin conștientizarea și sensibilizarea publicului larg și a factorilor de decizie referitor la egalitatea de șanse și de gen și prin formarea profesională a 3.500 de femei, într-o perioadă de 18 luni, în vederea creșterii încrederii în sine, a abilităților și a nivelului de calificare a acestora pentru adaptarea și integrarea pe o piață a muncii modernă, flexibilă și incluzivă, la nivelul tuturor regiunilor de dezvoltare: Centru, Nord-Est, Nord-Vest, Sud-Est, Sud-Muntenia, Sud-Vest Oltenia, Vest, București-Ilfov.

Proiectul își propune îndeplinirea obiectivului general printr-o serie de obiective specifice, și anume:

- promovarea și susținerea învățării pe tot parcursul vieții, a avantajelor formării continue și dezvoltării de noi competențe în concordanță cu cerințele și dinamica pieței muncii, prin organizarea și desfășurarea de programe de formare profesională finalizate cu obținerea unei certificări recunoscute, în conformitate cu actele normative în vigoare;
- dezvoltarea abilităților și competențelor grupurilor vulnerabile, prin organizarea și desfășurarea de programe de formare profesională a adulților, de calificare/recalificare a 2.950 de femei pentru: lucrător în comerț; babysitter; îngrijitoare bătrâni la domiciliu; agent curățenie clădiri și mijloace de transport; lucrător social; operator introducere, validare și prelucrare date; inspector resurse umane; agent comercial; asistent de gestiune; operator calculator electronic și rețele; alte programe de calificare/recalificare, care răspund și altor nevoi ale

grupului țintă, identificate pe durata implementării proiectului;

- sprijinirea inițiativelor antreprenoriale feminine, prin organizarea și desfășurarea de programe de formare de specializare în domeniul antreprenorial pentru 500 de femei, precum și prin acordarea de asistență de specialitate femeilor interesate de dezvoltarea carierei în vederea inițierii și dezvoltării a 70 de activități economice independente, îmbunătățind accesul femeilor pe piața muncii și creșterea ratei de ocupare;
- promovarea egalității de șanse, prin organizarea și desfășurarea de programe de formare de specializare în vederea dobândirii de competențe socio-civice de către 50 de femei din grupul țintă, care pot deveni vectori de imagine și diseminatori în ceea ce privește egalitatea de șanse, cu accent pe egalitatea de gen;
- studierea diferențelor bazate pe gen în ceea ce privește cariera și veniturile, precum și segregarea bazată pe gen, existente pe piața muncii, privind femeile de naționalitate română care muncesc în țară și în străinătate, prin efectuarea de cercetări în domeniu, oferind factorilor de decizie instrumente de lucru în vederea propunerii măsurilor de remediere;
- transferul de bune practici transnaționale, bazat pe schimburi de experiență și materializat sub forma a 2 studii integratoare a bunelor practici identificate, în vederea furnizării de informații utile tuturor factorilor interesați în abordarea problemelor cu care se confruntă femeile, în raport cu dinamica pieței muncii;
- creșterea conștientizării și sensibilizării persoanelor cu atribuții în elaborarea politicilor privind promovarea abordării egalității de șanse și de gen, dar și a opiniei publice, în vederea creșterii nivelului de informare în societatea românească cu privire la violența domestică, inegalitățile din piața muncii, stereotipurile culturale etc.

Atât obiectivul general, cât și obiectivele specifice sunt în conformitate cu prevederile DMI 6.3, vizând atingerea obiectivelor POSDRU și DCI POSDRU în mod structurat și argumentat. Astfel, proiectul răspunde, în mod direct, obiectivului general al Axei Prioritare 3, „Promovarea incluziunii sociale”, prin grupul țintă cărui se adresează și prin activitățile pe care le propune.

Str. Italiană, nr. 28, sect.2, et. 1, București | Tel. 021.455.1942 | profemin@spiruharet.ro | profemin.ro

Student implicat - absolvent instruit - carieră de succes

Universitatea *Spiru Haret*, în parteneriat cu S.C. Excelsior S.R.L. și S.C. Com Util S.R.L., anunță demararea proiectului cu titlul *Student implicat - absolvent instruit - carieră de succes*, finanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013: „Investește în oameni!”, Axa prioritară 2 „Corelarea învățării pe tot parcursul vieții cu piața muncii”, Domeniul major de intervenție 2.1 „Tranziția de la școală la viața activă”, contract POSDRU/161/2.1/G/137940, implementat în zona Sud-Est, Constanța.

Valoarea totală a proiectului este de 2.119.545,95 lei.

Perioada de implementarea a proiectului este 29.04.2014 – 28.10.2015.

Obiectivul general al proiectului constă în dezvoltarea competențelor și abilităților de muncă ale studenților economiști în vederea integrării cu succes pe piața muncii. Prin intermediul asigurării condițiilor necesare consilierii și orientării profesionale, participării studenților la activități de practică de un înalt nivel calitativ, în cadrul unor întreprinderi / instituții reale și simulate, studenții vor căpăta acele experiențe necesare tranziției de la școală la viața activă.

În cadrul proiectului, vor beneficia de consiliere și orientare profesională 360 de studenți economiști, 260 de studenți vor participa la stagiile de practică în medii reale de muncă și 100 de studenți vor fi instruiți în cadrul a două întreprinderi simulate.

Informații suplimentare se pot obține pe site-ul proiectului www.studentimplicat.ro sau de la Universitatea *Spiru Haret*, manager proiect, Iulia Grecu, telefon: 0766.472670; e-mail: iulia.grecu@studentimplicat.ro sau elianro@yahoo.com.

Se vor acorda 60 de premii pentru cei mai buni studenți care se vor remarca în stagiile de practică și 100 de premii pentru studenții implicați în derularea activității în cadrul celor 2 întreprinderi simulate.

Grupul țintă al proiectului este format din studenți și masteranzi.

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013: „Investește în oameni!”

Axa prioritară: 2 „Corelarea învățării pe tot parcursul vieții cu piața muncii”
Domeniul major de intervenție: 2.1 „Tranziția de la școală la viața activă”

CONFERINȚA DE LANSARE A PROIECTULUI

Construiește-ți practic profesia juridică din facultate!

Universitatea *Spiru Haret*, prin Facultatea de Drept și Administrație Publică Constanța, în parteneriat cu Baroul Constanța anunță demararea proiectului POSDRU/161/2.1/G/132586 *Construiește-ți practic profesia juridică din facultate!*, proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane.

Valoarea totală a proiectului este de 2.157.625,00 lei.

Perioada de implementare a proiectului: 24.04.2014 – 23.10.2015.

Obiectivul general al proiectului este creșterea șanselor de succes ale viitorilor absolvenți de învățământ juridic în procesul de tranziție de la școală la locul de muncă, prin furnizarea unui program integrat de consiliere profesională și practică de specialitate. Prin consilierea și orientarea în profesie, beneficiarii vor cunoaște care sunt profesiile juridice care li se potrivesc și vor putea stabili cu ușurință

un plan de carieră personalizat, evitând, astfel, luarea unor decizii greșite, pierderea inutilă a timpului și a banilor pregătindu-se pentru profesii care nu li se potrivesc.

Obiectivul general al proiectului se va realiza prin intermediul asigurării desfășurării unor activități de consiliere și orientare profesională, oferite studenților sub formă de întâlniri, în grup tip coaching și consiliere individuală, și prin participarea acestora la stagiile de practică în cadrul unor instituții de profil juridic, unde să își însușească competențele de muncă și experiența necesare unei tranziții facile spre piața muncii, iar, prin crearea unei săli de judecată simulate, să își pună în practică acele competențe și să experimenteze abilitățile dobândite.

În cadrul proiectului, vor beneficia de consiliere și orientare profesională 360 de studenți, 200 de studenți vor participa la stagiile de practică în cabinete de avocat și vor organiza procese simulate în sala de judecată amenajată în cadrul proiectului.

Se vor acorda 10 premii pentru cel mai bun portofoliu de practică și un premiu pentru cel mai bun proces simulat.

Grupul țintă al proiectului este format din studenți și masteranzi.

Informații suplimentare se pot obține pe site-ul proiectului www.profesajuridica.ro sau de la Universitatea *Spiru Haret*, manager proiect, Onorina Botezat, telefon: 0723/969079; e-mail: drept_ct_onorina.botezat@spiruharet.ro

Condițiile de participare la mobilitățile studentești

Pentru a candida la concursurile de selecție în vederea obținerii unei mobilități în cadrul Programului *ERASMUS+*, solicitanții trebuie să îndeplinească, simultan, următoarele condiții:

- să fie înmatriculați la Universitatea *Spiru Haret*, indiferent de nivelul de studiu (licență, master);
  - să fi absolvit cel puțin un an de studiu în momentul începerii mobilității (se aplică numai în cazul nivelului licență);
  - să fie integrați după ultima sesiune de examene;
  - să dețină un certificat de competență lingvistică într-o limbă de circulație internațională sau în limba în care se predau cursurile la universitatea parteneră pentru care candidează;
  - să nu fi beneficiat de calitate de student *ERASMUS*, cu sau fără suport financiar din partea Uniunii Europene;
  - condiții suplimentare stabilite de fiecare facultate în parte (de exemplu: scrierea unui proiect de cercetare);
  - selecția are loc la nivelul facultății care oferă mobilitatea.
- Se poate candida doar pentru nivelul de studiu la care solicitantul este înmatriculat.

(Urmare din pag. 1)

Astfel, teatrul din Galați a prezentat pentru publicul său fidel, duminică, 15 iunie 2014, spectacolul cu opera *Luceafărul*, de Nicolae Bretan. Ideea regizorală pentru un asemenea eveniment deosebit aparține, așa cum am mai menționat, de altfel, regretatului maestru Emil Pinghriac, cunoscut artist de talie națională și internațională, iar punerea în scenă a revenit discipolului său, tenorul Adrian Mărginean. Din păcate, maestrul Emil Pinghriac, (solist al Operei din Iași, al Operei și Operei din București, al Teatrului Muzical din Galați și din Brașov, care a încântat de-a lungul unei prestigioase cariere artistice publicul din România și din multe alte țări europene (Italia, Spania, Franța, Germania etc.) fiind, în același timp, și cadru didactic universitar la Facultatea de Muzică a Universității Spiru Haret, ne-a părăsit în luna octombrie a anului trecut și nu s-a putut bucura de această premieră absolută. Soliștii acestui spectacol au fost tenorul Adrian Mărginean în rolul *Luceafărului* și al *Pajului*, soprana Adelina Diaconu – *Fata de Împărat*, basul Florin Bărbuță – *Arhanghelul Mihail*, mezzosoprana Emilia Frigioiu – *Jupânița*, tenorul Valentin Vasopol – *Corăbierul* și balerina Oana Manolea, alături de Corul Teatrului Muzical, coordonat de Daniel Nistor și instrumentiști din Orchestra

Legătura dintre Maestru și Discipolul său: Emil Pinghriac și Adrian Mărginean

Teatrului Muzical (corn englez - Simona Holiartoc, trompetă - Vasile Nani, trombon - Paul Crăciun, cor - Eugen Ioan și percuție - Costică Gegea), acompaniați la pian de Valentina Popovciuc. Aplauzele îndelungate și ovațiile la scenă deschisă au confirmat valoarea actului artistic.

Această operă minunată urmează să fie prezentată și în minunatul loc de spectacol amenajat la *Salina Turda*, pe data de 17 iunie, iar, apoi, la *Centrul Multicultural Sinagoga Bistrița*, pe data de 22 iunie, într-o formulă mai restrânsă, din distribuție făcând parte tenorul Adrian Mărginean soprana Adelina Diaconu și basul Octavian Tudose, aceștia fiind acompaniați de pianista Ghizela Tulvan. Prin acest proiect se dorește a promova cultura românească, valorile artistice românești, nu doar în sălile de spectacol, ci și în spații neconvenționale (*Salina Turda*). Această operă, ca și poezia lui Eminescu, este structurată pe două planuri: *Cerul (Luceafărul și Arhanghelul)* și *Pământul (Fata de Împărat și Pajul)*. Aceste două tărâmurii pot fi foarte bine evidențiate și delimitate în mina *Rudolf* a Salinei Turda: *Pământul* va fi amfiteatrul cu scena, iar *Cerul* va fi reprezentat de Roata Mare.

Opera într-un act *Luceafărul*, de Nicolae Bretan, pe versuri de Mihai Eminescu, a avut premiera la data de 2 februarie 1921, la Cluj, cea mai recentă reprezentare fiind

în anul 1994, când Orchestra Filarmonicii *Transilvania* din Cluj-Napoca a înregistrat audio această operă. Nicolae Bretan, născut la Năsăud în anul 1887, a fost compozitor, bariton, dirijor, regizor și critic muzical. A studiat la Cluj, Viena și Budapesta, creația sa cuprinzând șase opere, un Recvium și numeroase liederuri. Fundația *Nicolae Bretan* și, în special, doamna Judith Bretan și-au dat acordul pentru punerea în scenă a operei scrisă de tatăl său.

Prin această montare materializăm un vis al regretatului Emil Pinghriac, bariton și regizor a cărui personalitate artistică puternică a influențat, timp de două decenii, evoluția instituției noastre, vis realizat astăzi de discipolul său, tenorul Adrian Mărginean (asistent de regie), spune Laura Sava, purtător de cuvânt al Teatrului Muzical *Nae Leonard*.

Adrian Mărginean, fostul nostru student, asistentul de regie al acestui proiect magnific, a gândit acest spectacol ca un mod de promovare a acestei lucrări și de comemorare a celor 125 de ani de la dispariția prematură a *Luceafărului* poeziei românești. Și – DA! - a reușit! A luat „legătura” cu fostul său profesor și a creat o montare „de zile mari”. De dincolo de nori, artiștii noștri de pe Muntele Parnas al muzelor ne inspiră... Legătura sacră dintre Maestru și Discipol a funcționat și ne-a încântat. Bravo Adrian Mărginean! Bravo Bravissimo!

Valori românești

Petre PANDREA

- destinul tragic al intelectualului autentic

Avocat de înalt profesionalism, sociolog, jurnalist, memorialist și scriitor cu valoare incontestabilă, Petre Pandrea (Petru Marcu) este „una dintre cele mai originale, mai fascinante, mai durabile și mai dramatice figuri ale culturii române și, în același timp, un exponent de cotă amețitoare a spiritului de adevăr, de dreptate și de jertfă a neamului nostru.” (Nadia Marcu Pandrea). Petre Pandrea este unul dintre sutele de destinele sacrificate ale culturii românești, pe care o istorie nedreaptă, stupidă a vrut să le șteargă din conștiința noastră, a românilor.

Petre Pandrea s-a născut la 26 iunie 1904, în Balș, Oltenia, fiind al nouălea din cei 12 copii ai familiei. După școala primară din orașul natal, este bursier la liceul Militar *Nicolae Filipescu* de la Mănăstirea Dealu, lângă Târgoviște, unde l-a avut ca profesor de filosofie și limbă germană pe Nae Ionescu. A promovat bacalaureatul cu „magna cum laude” la Colegiul Național *Carol I* din Craiova, înscriindu-se, apoi, la șase facultăți din București. A urmat trei dintre acestea: Drept, Litere, Filozofie, precum și cursul de Istorie Antică și Arheologie, ținut de Vasile Pârvan. După licența în drept, a obținut o bursă de studii de 7 ani, la Berlin, fiind în această perioadă și atașat de presă la Legația Română din Germania. Cunoaște aici o serie de personalități culturale și politice, printre care și pe Lucrețiu Pătrășcanu, cu a cărui soră se va căsători. Debutează la revista *Gândirea*, cu articolul *Literatura care ne lipsește*. A colaborat la mai multe publicații, cu diferite orientări ideologice. A editat revistele *Viitorul, social*, *Stânga* (împreună cu Petre Țuțea) și *Cuvântul liber*. Împreună cu Sorin Pavel și Ion Nistor, a semnat în *Gândirea*, nr. 8-9, proclamația *Manifestul Crinului Alb*, un manifest-rechizitoriu făcut „bătrânilor” în numele idealurilor tinerei generații.

Nimeni nu are voie să puie cătușe vieții, în numele unor formule găunoase.

(Petre Pandrea)

O copie a *Rugăciunii* lui Brâncuși - amplasată în cimitirul *Dumbrava* din Buzău

ziaruldebuzau.ro informează că, la inițiativa Clubului *Rotary* Buzău, luni, 16 iunie, ora 17.00, o copie din bronz a statuii *Rugăciune* a lui Constantin Brâncuși va fi amplasată în cimitirul *Dumbrava*, la mormântul avocatului Petre Stănescu.

Clubul *Rotary* Buzău a hotărât să refacă și să repună pe soclul din Cimitirul *Dumbrava* copia statuii *Rugăciune*, la propunerea rotarianului Dan Camer și ca urmare a implicării rotarienilor Ion Găgiulescu, Beno Goldstein și Alexandru Dascălu, dar și a celorlalți membri ai acestei organizații. Parteneri în acest proiect au fost Primăria

* Lucrarea *Rugăciune* a fost realizată de Constantin Brâncuși în anul 1910, ca parte a unui monument funerar în memoria lui Petre Stănescu, la comanda soției acestuia, Eliza Stănescu. Sculptura originală a fost amplasată în cimitirul *Dumbrava*, în anul 1914, chiar de către Constantin Brâncuși, iar în anul 1956 a fost achiziționată de Muzeul Național de Artă. O copie autorizată din bronz a sculpturii a ajuns pe mormântul buzoianului, în 1974. 20 de ani mai târziu, copia a fost furată, fiind găsită, doi ani mai târziu, într-un depozit de lemne din județul Bistrița-Năsăud, pentru ca, în ianuarie 2005, copia să fie din nou furată.

Municipiului Buzău, Muzeul Județean și Consiliul Investitorilor Străini Buzău. Bani necesari au fost adunați la Balul anual pentru strângere de fonduri și la Concertul de Crăciun, susținut de maestrul Gheorghe Zamfir. Partea artistică și tehnică a sculpturii a fost realizată prin bunăvoința sculptorului buzoian Ciprian Dominoschi.

Membrii Clubului *Rotary* Buzău speră că inițiativa lor va fi preluată de autoritățile locale, prin realizarea celei de-a doua piese a Ansamblului Funerar Brâncuși, respectiv *Bustul lui Petre Stănescu*.

Invitații în lumea artelor vizuale

Portretistul Corneliu Baba

Aristotel BUNESCU

Lumea este alcătuită din numeroase portrete, care subliniază un destin, o vocație sau o istorie demnă de rememorat pentru generațiile următoare. În locul fotografiilor, eu prefer, din mai multe motive, lucrările de artă plastică. Dacă privim oamenii pictați de Corneliu Baba, vedem nu numai trăsăturile lor, dar și modul de interpretare al creatorului. Apoi, de cele mai multe ori, fotografia este mai puțin valoroasă din punct de vedere al artelor vizuale. Apoi, eu sunt categoric pentru a avea la îndemână opera unui suflet, nu doar imaginea surprinsă în secunda X de un aparat mai simplu ori mai perfecționat.

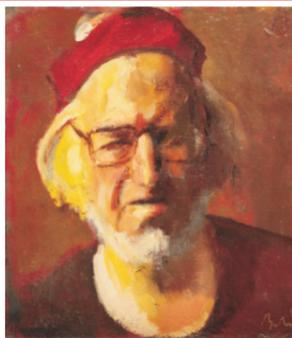

Corneliu Baba (18 noiembrie 1906, Craiova – 29 decembrie 1997, București) a fost cunoscut nu numai pentru portretele sale, dar și pentru alte tipuri de tablouri și ilustrații de cărți.

Nu cred că există vreun muzeu mai important din țară care să nu aibă măcar o operă de-a sa. Sunt, printre altele, portrete ale unor personalități, cum ar fi Lucia Sturdza-Bulandra, George Enescu ori Tudor Arghezi. În lucrările sale a acordat o atenție deosebită mâinilor, ca element cheie în caracterizarea personalității umane. În prezent, cea mai mare colecție de lucrări, dar și obiecte ale artistului se găsesc în *Colecția Baba*, la Muzeul de Artă Timișoara. Colecția, care include 90 de piese, a fost donată muzeului de soția artistului.

„Într-un secol XX zguduit de ideologii, filozofii și doctrine estetice contradictorii, Baba s-a încăpățânat să rămână în interiorul convențiilor de limbaj și al codurilor de reprezentare ale picturii clasice considerate desuete. Principale genuri plastice abordate sunt: autoportretul, arlechinul-regele nebun, portretul cu caracter social, peisajul și natura moartă. Lucrările sale sunt prezente în expoziții din Tokio sau New York, din Beijing sau Bruxelles, din Moscova sau Berlin.

Desigur, sunt artiști valoroși și în rândul tinerilor pictori, dar este necesar ca ei să acumuleze un tezaur de experiențe naționale și internaționale pentru a filtra, prin propria sensibilitate, ce au găsit mai bun și mai potrivit pentru personalitatea celui imortalizat în tablou. Sunt deschise mereu expoziții cu peisaje, naturi moarte, o sumedenie de flori. Fiecare gen are atuurile sale, dar portretele vor parcurge secolele și vor da mărturie viitorimii despre oamenii mai importanți care au trăit în trecutul atât de zbuciumat al istoriei.

Personalitatea sa se hrănește din tradiția profundă a neamului românesc. Este mândru de stirpea sa oltenească – *mă simt oltean și european*. A fost fascinat de Brâncuși, fiind, totodată, atras de marile spirite ale românismului – Vasile Pârvan și, mai vechiul său prieten, Petre Țuțea – coleg de suferință în închisorile comuniste. A pledat întreaga viață, cu riscul sacrificiului de sine, pentru dreptate, adevăr, toleranță, moralitate, umanitate, naționalism, din convingerea că așa intrupează *cele mai bune aspirații ale neamului meu românesc, ale spiței mele oltenesti*. (...) *Am vrut să dovedesc că și românii au eroi*. (...) *Nu cred în nemurie și în înviere, dar cred în artă, în ordinea juridică și morală a umanismului mediteranean și în doctrina etico-filosofică a străbunilor mei, oameni ordonați și de omenie, care sunt și ai lui Brâncuși*.

Ca avocat, credea cu tărie în profesia sa, transformând-o într-un altar al dreptății. I-a apărat pe toți aceia care, indiferent de ideologie sau credință, deveneau, dintr-un motiv sau altul, victime ale persecuțiilor sistemelor represive, fie ele de dreapta sau de stânga. Între 1933-1944, i-a apărat pe comuniștii ilegaliști, pe unii salvându-i de la moarte; în 1944, i-a apărat pe legionari; tot în timpul comuniștilor, a pledat pentru grupul de măicuțe de la Mănăstirea *Vladimirești*, cărora li se desființase mănăstirea. *Am încercat să fac din avocatul un sacerdoțiu, o cumițenie a pământului, o pasăre măiastră, o pasăre de foc, un martiraj și o ostășie. Avocatul este omul care apără cu știința, arta și pieptul său*. (...) *Am încălcat legile represive apărând libertatea altora. Pentru mine, nu am nevoie de liberate, fiindcă nu sunt profet religios, propagandist politic sau scriitor amator de glorie*. (...) *Nimeni nu are voie să puie cătușe vieții, în numele unor formule găunoase*. (Petre Pandrea).

Deși intelectual de stânga, care și îi apărase pe ilegaliștii comuniști în perioada interbelică, a făcut 10 ani de detenție politică, în perioadele 1948-1952 și 1958-1964, fiind implicat în *lotul Pătrășcanu*, datorită legăturilor sale de rudenie cu acesta. S-a numărat printre cei 1200 de intelectuali ai *Academiei de la Aiud*. Suferința temniței – împărțită cu Petre Țuțea, Radu Gyr, Vasile Gafencu, Ioan Manolache, Mihai Manoilescu și mulți alții – se va transforma într-o *Academie a românismului*. Aici va scrie *Reeducarea de la Aiud* și *Garda de fier*.

Până la arestarea din 1948, Petre Pandrea a publicat mai multe cărți de istorie, drept, publicistică și memorialistică, printre care: *Germania hitleristă*, 1933, *Psihanaliza judiciară*, 1934, *Procedura penală*, 1939, *Criminologia dialectică*, 1945, *Portrete și controverse*, 2 vol., 1945, 1946, *Pomul vieții. Jurnal intim*, 1944, 1945. Între 1952-1958, nemaivând dreptul să publice, a scris mii de pagini de jurnal.

Opera sa a rămas necunoscută, majoritatea manuscriselor fiind confiscate de securitate. În timpul comunismului i-a fost publicat un singur volum, din seria exegezilor sale despre Brâncuși. De-abia după anul 2000, prin strădania fiicei sale, Nadia Marcu Pandrea, o parte din memorialistica și scrierile sale vor vedea lumina tiparului. Ca scriitor, are personalitatea efervescentă a marilor creatori. În ciuda condițiilor în care au fost scrise, paginile de memorialistică sunt fascinante, atât din punct de vedere literar, cât și ca material documentar și antropologic. Stilul său este foarte viu, de mare expresivitate, autorul excelând în arta portretelor.

Se stinge din viață la numai patru ani de la eliberarea din închisoare, în 1968.

La 110 ani de la nașterea sa, tragicul destin a lui Petre Pandrea, un *Madarin* al gândirii românești, ne provoacă să reflectăm la istoria noastră, dar și la prezentul nostru.

Demetra A. PRODAN

În atenția ministrului MFP pentru negocierile cu FMI, CE și BM Alternativă la reducerea CAS cu 5 puncte la angajator, de la 1 iulie 2014

Prezența reprezentanților FMI, CE și BM, în această lună, la București, anunțată încă din noiembrie 2013, are ca obiectiv soluționarea restanțelor, între care și reducerea CAS cu 5 puncte de la 1 iulie a.c. Rezultatele negocierilor sunt așteptate cu încredere, atât de operatorii economici, cât și de opinia publică, din perspectiva adoptării unor noi decizii de austeritate sau multiplicare a impozitelor, taxelor și contribuțiilor pentru asigurarea neutralității asupra indicatorilor de stabilitate macroeconomici, conveniți în bugetul pe 2014.

Deși au avut loc: indexarea pensiilor cu 3,76 %, creșterea salariului minim și a rezidenților, plata unor drepturi câștigate în instanță de salariați etc., măsurile sunt erodate de creșterea prețurilor, de la 1 aprilie a.c., la carburanți cu 41 de bani, la care se adaugă modificarea metodologiei de calcul a accizei, la un curs de 4,73 lei, față de 4,45 lei/euro, cu care s-a fundamentat bugetul, creșterea prețului la țigări cu 50 de bani/pachet, creșterea prețului la gaze cu 2 %, precum și introducerea taxei pe „stâlp”.

Așa cum am demonstrat că reducerea TVA, de la 24, la 9 %, pe filiera pâinii, este o măsură cu eșec anunțat (*Profitul agricol*, nr 17/2013), așa se va întâmpla și în cazul reducerii cotei CAS cu 5 puncte. „Specialiștii” MFP nu au avansat soluțiile care să convingă FMI, exprimându-se ambiguu că introducerea măsurilor se va face „pe (în) măsura în care resursele bugetar-fiscale o va permite”. (!?)

Prezentăm analiza comparativă (tabel) a efectelor reducerii propuse de guvern și a propunerilor noastre, calculată pe baza salariului mediu nominal brut/net de 2298 lei/1610 lei/lună, utilizat la fundamentarea bugetului pe 2014.

Efectele scontate, la un număr de 4,3 milioane de salariați, fără a lua în considerare o eventuală creștere a salariului mediu brut, sunt următoarele:

a) propunerea guvernului de reducere a CAS cu 5 puncte la angajator, deși are ca efect reducerea cheltuielilor cu 114,9 lei/salariat, respectiv 494 mil lei/lună, determină și reducerea veniturilor la bugetul asiguraților de stat cu aceeași sumă, pentru care guvernul trebuie să găsească alte resurse financiare pentru asigurarea neutralității asupra bugetului consolidat.

b) propunerea noastră are în vedere reducerea CAS cu două puncte la angajator și trei puncte la salariat cu următoarele efecte, după caz:

- reducerea cheltuielilor cu forța de muncă cu 46 lei/salariat/lună, respectiv, 197,8 mil lei/lună, concomitent, și a veniturilor bugetului asiguraților de stat;

Opinii pe cont propriu

- creșterea veniturilor încasate de salariați cu 58 lei pe lună, respectiv, 249,4 milioane lei/lună fără a afecta cheltuielile operatorilor economici și resursele financiare ale bugetului de stat;

- creșterea veniturilor la bugetul de stat cu 47,3 milioane lei din impozitul pe salarii, prin mărirea sumei impozitate;

- reducerea veniturilor bugetului asiguraților sociale de stat cu 494 mil lei/lună, dar cu o recuperare parțială prin impozitul pe salarii (47,3 mil. lei - 9,6%);

Cele 249 milioane de lei/lună venituri încasate în plus de salariați, în raport de destinația acestora, pot avea ca efect, după caz:

a) creșterea consumului de bunuri și servicii, care pot aduce creșterea a circa 86 880 de locuri de muncă;

b) creșterea TVA colectată de operatorii economici de maximum 60 de mil de lei, din care 35 mil

lei pot ajunge, lunar, în bugetul de stat, sub formă de TVA exigibilă, în cazul cotei de 24%, și minimum 5,4 mil lei, din care 2,8 mil lei pot ajunge, lunar, în bugetul de stat, sub formă de TVA exigibilă, în cazul cotei de 9 %;

c) plata datoriilor curente și restante din taxe, impozite și contribuții;

d) rambursarea ratelor curente și restante la credite;

e) creșterea economiilor salariaților și/sau investițiilor.

Aplicarea măsurilor de reducere a CAS la angajator este condiționată de găsirea resurselor pentru acoperirea efectelor negative; în caz contrar, măsura nu se va aplica, în schimb, rămâne creșterea fiscalității convenită.

Asigurarea neutralității impactului soluțiilor propuse de noi își are acoperire în creșterea încasărilor la bugetul de stat cu 460 mil lei/lună (1,2 miliarde euro/an), prin reducerea cotei TVA de la 24 la 19 %, și reforma procedurilor de gestionare transmise MFP. (vezi *Profitul agricol* nr 17/2013 și nr 14/2014).

În fapt, în aceasta constă profesionalismul Guvernului și asumarea politică a Parlamentului: de a determina, clar, cât, cum, când, de unde și cu ce efecte se reduce/crește fiscalitatea, la angajator, la salariat (angajat) și la buget. Zarurile au fost însă aruncate. Se demonstrează, o dată în plus, incapacitatea guvernului de analiză și prognoză, confirmată și prin bălbăielile de creștere a taxelor și impozitelor, și care vin în consens cu adevărul, unanim recunoscut, că *statul este cel mai prost gospodar*, care a declanșat, să nu uităm, *explozia mămăligii* din 1989.

În opinia noastră, reducerea cotei CAS, cu două puncte la angajator și cu trei puncte la salariat, este singura soluție oportună de la 1 iulie 2014, față de cea propusă FMI-ului, și până la o reformă radicală a sistemului fiscal și contributiv.

Varianta noastră se adresează celor 4,3 milioane de salariați, caz în care efectele sunt imediate, măsurabile și controlabile, pe filiera patron-salariaț-buget, în timp ce varianta negociată de guvern se bazează pe promisiuni și avantajează mai mult firmele cu capital străin.

Sistemul fiscal și contributiv impune o reformă radicală ca să devină nu numai prietenos, dar și suportabil și transparent, în care un loc important îl are redimensionarea raportului între impozitele și

contribuțiile suportate de angajator (capital) și salariat (forța de muncă), prin: redefinirea rolului și locului profitului în dezvoltarea societății, utilizarea taxelor, impozitelor și contribuțiilor în acord cu destinația acestora. De ce nu stabilim o diferențiere între utilizarea CAS-ului suportat de angajator pentru finanțarea acțiunilor sociale și cel reținut de la salariat pentru garantarea pensiei? De ce nu introducem plata unui impozit pe salarii suportat de către operatorii economici, care să reprezinte, alături de cel suportat de salariat, recuperarea și finanțarea cheltuielilor cu educația, cercetarea-dezvoltarea, cultura și care să ajungă până la 6% din PIB. Măsura este mai aproape de semnificația sa, decât în corespondență cu actuala cotă unică de 16%, în care impozitul pe profit reprezintă un impozit pe uzufructul capitalului investit, exprimat ca diferență între venituri și cheltuieli, iar impozitul pe salarii este un impozit pe venit?

Sunt numai două exemple. Unde este spiritul înaintașilor „prin noi înșine”, învățămintele, economiștilor interbelici și a economiștilor de profesie, din nereușitele înregistrate după 1989. Din păcate nici mass-media nu depășesc, cu mici excepții, nivelul discuțiilor sterile, fără analize și propuneri concrete. Cât mai aplicăm, parafrazându-l pe C-tin Rădulescu Motru, „așa se spune la Bruxelles, așa se face și în România.”? Chiar dacă activăm într-o piață comună, ea este una concurențială, în care scopul final este profitul și numai profitul. Cum se explică faptul că investitorii aduc cu greu tehnologie performantă, care să valorifice superior materiile prime indigene, în România, și nu aplică aceeași salarizare ca la firma mamă dacă realizăm aceleași produse, normă impusă de OMM.? Avantaj comparativ prin discriminare în condițiile de muncă și salarizare?

Las la latitudinea cititorului să judece cele propuse, iar clasei politice de a decide, în acord cu spusele prof. M. Manoilescu acum aproape 90 de ani: *Oricare ar fi necesitățile bugetare ale momentului și oricare ar fi reformele fiscale menite să le satisfacă, nu trebuie să uităm că banul contribuabilului trebuie folosit în folosul și numai în folosul lui, că orice cheltuială trebuie făcută cinstit.* (1925)

Dr. ec. Mircea TOMA

INDICATORI	U/M	ACTUAL	PROPUS guvern	PROPUNERILE noastre	Dif. guv
1. Cheltuieli/ salariat/ lună	lei	2912	2797	2866	+ 69
2. Contribuții angajator (a+la+ e)	lei	619	499	568	+ 69
a) cas (20,8% / 15,8% / 17,8 %)	lei	478	363	432	+ 69
b) somaj (0,5 %)	lei	11	11	11	
c) cass (5,2 %)	lei	115	115	115	
d) accidente și boli prof. (0,15 -0,85%)	lei	4	4	4	
e) fond de garantare (0,25 %)	lei	6	6	6	
3. Salariul mediu brut/salariat	lei	2298	2298	2298	-
3.1. Reșineri totale (3.1.1+3.1.2)	lei	638	638	580	- 58
3.1.1) Contribuții total (a+b+c)	lei	378	378	309	- 69
a) cas (10,5%/ 10,5%/7,5%)	lei	241	241	172	- 69
b) somaj (0,5%)	lei	11	11	11	
c) cass (5,5%)	lei	126	126	126	
3.1.2. Impozit pe salariu (16%)	lei	260	260	271	- 11
4. Salariul nominal net (3 -3.1)	lei	1660	1660	1718	+ 58
5. Salariul net/cheltuieli totale	%	57	57	59,5	
6. Salariul net/ salariul brut	%	72,2	72,2	74,7	

Ultima oră. Guvernul și Fondul Monetar Internațional (FMI) nu au ajuns la un acord pentru reducerea CAS de la 1 iulie, delegația pleacă fără o scrisoare de intenție din partea oficialilor români, iar board-ul instituției s-ar putea reuni abia în noiembrie pentru analiza misiunii de evaluare, potrivit unor surse apropiate discuțiilor, citate de MEDIAFAX.

Filmul de pe Bulevardul Capucinelor

Silviu ȘERBAN

A doua femeie regizor, după Alice Guy-Blaché, Germaine Dulac a activat tot în Franța, la început, în cadrul curentului impresionist, afiliată, ulterior, suprarealiștilor. *La souriante Madame Beudet* (*Surâzătoarea doamnă Beudet*), din 1923, aparține primei perioade și este considerat primul film cu tematică feministă. Angajamentul regizoarei față de ideile feministe ale epocii sunt identificabile, mult mai devreme, în biografia sa (filmul fiind realizat la vârsta de 40 de ani). Încă din 1906, Dulac devenise jurnalistă la revista feministă *La Française*, urmașa radicalei *La Fronde*, fondată de Marguerite Durand, în 1897. Într-un context tensionat, generat de lupta pentru drepturile femeilor, Germaine Dulac propune, în *La souriante Madame Beudet* (adaptată după o piesă contemporană avangardistă a lui Deny Amlel și André Obey),

Primul film feminist

un subiect centrat pe nefericirea unei femei, prizoniera unei vieți domestice și victima unui soț grobian, a cărui glumă preferată este să mimeze sinuciderea cu un pistol descărcat. Structura narativă ocupă planul secund, lăsând loc personajului central feminin, ale cărui preocupări cotidiene (cântatul la pian, lectura), dar și sentimente și obsesii devin centrul de interes al filmului. Maureen Turim (în *Women and Experimental Filmmaking*) crede că filmul împrumută elemente narrative din *Doamna Bovary*, al lui Gustave Flaubert, prin intermediul cărora este accentuată subiectivitatea eroinei. Spre deosebire, însă, de Emma Bovary, care-și caută scăparea prin adulter și suicid, doamna Beudet devine obsedată de o fantezie violentă de ucideri a soțului ei. Deși bogat, comerciant de haine, bărbatul este limitat intelectual, mai în vârstă și urât. Antitetic, soția este tânără, cultă, iubitoare de nou (citește Baudelaire, *La mort des amants*, cântă Debussy, *Jardins sous la pluie*). Incompatibilitatea dintre cei doi transpare din gesturi și detalii semnificative, precum locul ocupat de o vază cu flori pe o masă, pe care fiecare o mută după propria preferință, izolarea femeii în lectură și muzică, disprețul bărbatului pentru partiturile de Debussy, comportamentul violent

al acestuia față de o păpușă, pe care o distruge, explicând cum ar trebui tratate femeile.. Disjunctia dintre doamna și domnul Beudet este construită exemplar în scena în care bărbatul încearcă să o convingă pe femeie să vină la teatru, unde se joacă *Faust*. Rugămintea este refuzată printr-un dat din cap dezinteresat. Soțul insistă într-un gros-plan fredonând o arie, continuat cu un scurt cadru

La souriante Madame Beudet (Germaine Dulac, 1923)

„subiectiv” cu corul operii, în timp ce răspunsul vine însoțit de un nou cadru, de această dată cu înclinatul Mefistotel, în prim-plan, în timp ce, în plan secund, Marguerite întinde brațul pentru a stopa intruziunea acestuia. Aceleași tehnici impresioniste, prin care „ia-ginile expresive” traduc trăirile interioare ale personajelor, descriu și obsesia femeii legate de eliminarea soțului său. Este utilizată o largă gamă de procedee: supraimpresiuni, distorsionări, încetinirea sau accelerarea vitezei de mișcare, stop-camera. Jucătorul de tenis iese din paginile revistei și aruncă afară „umbra” domnului Beudet, în timp ce acesta rămâne așezat pe scaunul de la biroul său. Apoi, rămasă singură după plecarea soțului la

teatru, în încăperea cu lumină joasă, femeia întinde brațele către un imaginat tânăr amant, răspunzând chemării acestuia, însă imaginea devine evanescentă în fața unui obiect al realității crude: verigheta. Doamna Beudet refuză realitatea, înelul apărând și dispărând de pe deget, însă jocul este întrerupt brutal de saltul în *slow-motion* pe fereastră al domnului Beudet rânjind, gata să o pedepsească.

Sunetul unui clopoțel cheamă din nou realitatea, însă fantoma soțului reapare. Bărbatul intră de astă dată accelerat pe ușă, mută vaza cu flori, zâmbește dintr-un cadru turtit, mimează cu mâna pe post de pistol gestul parodic al sinuciderii. Este momentul de maximă tensiune emoțională în care, cu mișcări somnambulești, doamna Beudet pune un glonte în arma din sertar. Întreaga scenă include veritabile elemente suprarealiste, care se vor regăsi în filmele aparținând acestui curent de mai târziu, inclusiv ale lui Germaine Dulac. O analiză în detaliu a secvenței relevă că, dincolo de procedeele expresive amintite, ceea ce contribuie efectiv la crearea emotivității imaginilor este ritmul cu care se succed cadrele. La

momentul realizării filmului lui Dulac, un important teoretician, Léon Moussinac, începuse să-și închege propria teorie, în o serie de articole publicate în diverse reviste și reunite, în 1925, sub titlul *Naissance du cinéma*, o adevărată scriere manifest a mișcării impresioniste, care stabilea cadrele teoretice și reperele stilistice ale noului cinema. Într-unul dintre capitolele lucrării, sugestiv intitulat „Ritm sau moarte”, Moussinac echivalează montajul cu „imprimarea unui ritm”, adăugând că „dacă accentul este sufletul ritmului muzical, impresia de forță și de intensitate e sufletul ritmului cinematografic: această impresie e dată de valoarea expresivă, în raport cu imaginea care precede și cu cea care urmează” (Guido Aristarco, *Cinematografia ca artă*). Muzica este arta de care cineștii impresioniști francezi s-au simțit mai apropiați decât de oricare altă artă. La scurtă vreme după apariția cărții lui Moussinac, Germaine Dulac utilizează termenul de „impresionism” pentru a desemna grupul cineștilor din jurul lui Abel Gance, argumentând în favoarea unei noi ere a cinemaului, care o va înlocui

136

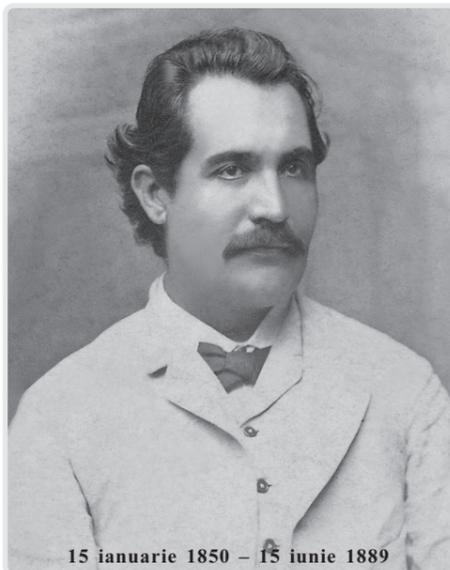

pe cea anterioară, dominată de realism: „O nouă eră a sosit, aceea a filmului psihologic și impresionist. Poate părea naiv să plasezi un personaj într-o situație dată fără a pătrunde în zona secretă a vieții sale interioare, iar jocul actorului să fie adnotat cu jocul gândurilor și sentimentelor sale vizualizate. Atunci când se adaugă la faptele neambigue ale dramei în-fățișarea impresiilor multiple și contradictorii – acțiunile fiind doar consecința condiției mentale, sau invers – rezultă pe nesimțite o dublă evoluție, care, pentru a rămâne armonioasă, trebuie să urmeze un ritm stabilit cu claritate” (apud. Ian Aitken, *European Film Theory and Cinema*).

* * *

Deși Abel Gance s-a aflat în centrul grupului de regizori numiți de Dulac impresionisti, un singur film al său, realizat în 1923, aparține perioadei celei mai efervescente a acestei mișcări, *La Roue* (*Roata*), o capodoperă care l-a făcut pe Jean Cocteau să scrie: „Există cinema înainte și după *La Roue*, așa cum există pictură înainte și după Picasso”.

VIP sau cele șapte virtuți ale lui Eminescu

15 ianuarie 1850 – 15 iunie 1889

Mihai Eminescu este un VIP (prescurtare englezească de la *very important person*) al veacului al XIX-lea și în ceea ce privește comparația cu VIP-urile celui de al XXI-lea veac românesc, la 19 ani, el nu era olimpic internațional, dar își începea anii de ucenicie plecând la studii în străinătate, pentru că, în țara lui, învățământul universitar era în curs de organizare, în tranziția lui perpetuă, de altfel, spre modernitate.

Marin Sorescu scria că, de fapt, „Eminescu n-a existat”. Toți îi spun Eminescu, pentru că, nu-i așa, toate valorile *Trebuiau să poarte un nume:*

Și pentru că toate acestea
Trebuiau să poarte un nume,
Un singur nume,
Li s-a spus Eminescu.

E, din nou, 15 iunie. A fost, din nou, 15 ianuarie, *Ziua Culturii Naționale Române*... Și mă întreb ce s-ar întâmpla dacă vreodată, când îi simțim respirația și ritmul inimii, citindu-i versurile și mângâind paginile cărților, ne-am pomeni că autorul lor, Mihai Eminescu, și-ar recăpăta corpul fizic. Cu fizionomia-i melancolică surzătoare, el se află chiar în fața noastră: ca un VIP al veacului al XIX-lea sau ca un duh nemuritor al cărții. Îmi sună în minte versurile, ca o formulă magică:

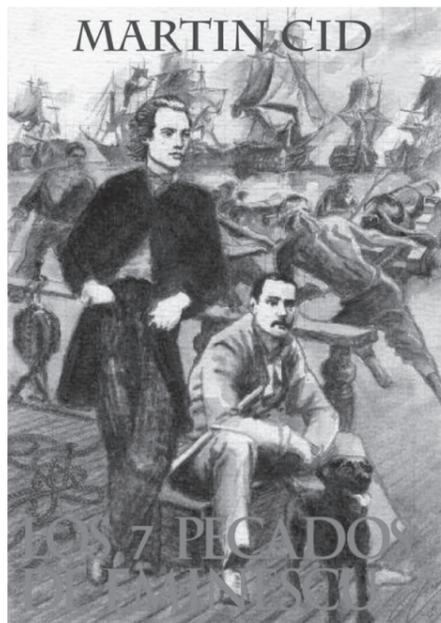
Și cu acel smerit surâs,
Cu cea mai blândă față
Să faci din viața mea un vis,
Din visul meu o viață.

Este foarte adevărat că realitatea este creată după atenția acordată lucrurilor pe care le dorim cel mai tare. Prin acest exercițiu de imaginație, Mihai Eminescu ar putea să-și facă apariția în fața noastră sub forma fizică cea mai cunoscută de noi, cei de astăzi, cu care ne plătim dările și ne primim simbria, cu ajutorul bancnotei de lei cinci sute, echivalentă numai ca dimensiune, nu și ca valoare de schimb, cu bancnota de 200 euro. „- Ei, domnule Eminescu, știi Domnia Ta ce înseamnă 500 lei astăzi?” Chiar atins în amorul propriu, Eminescu zâmbește conștient de valoarea

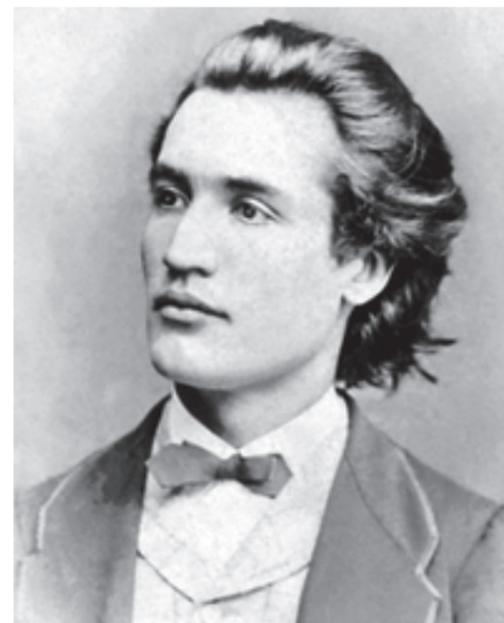
lui. Ca un creator care se respectă, el nu acordă prea mare atenție realității prezente ori lucrurilor negative. „Cuprind de-adâncă sete a formelor perfecte” (*Icoană și privat*) prin forța lui de concentrare, el a atras în viața sa experiențele noi și minunate ale literaturii. Cu premoniție, el scria despre receptarea operei creatorului de către posteritate:

Toate micile mizerii unui suflet chinut
Mult mai mult îi vor atrage decât tot ce ai gândit.

În lumea în care trăim, *Cele șapte păcate ale lui Eminescu*, de Martin Cid, reprezintă titlul unui roman metaforă scris de autorul spaniol, născut la 26 iulie 1976 în Oviedo, Spania, absolvent al Facultăților de Litere și de Jurnalism din cadrul Universității Compuense din Madrid. Convins că literatura română merită să fie cunoscută de lumea întreagă, Martin Cid a creat pagini de promovare a culturii române (<http://scriitormartincid.wordpress.com> și <http://yareahmagazine.wordpress.com>) și a scris un roman în șapte capitole despre Eminescu foarte bolnav și supus unui tratament cu mercur, care și-a pierdut darul vorbirii și conștiința propriei identități. Eminescu este ajutat de șase scriitori, care îi apar în vise, pentru a-l face să își recapete identitatea creatoare și vigoarea de odinioară. Ei sunt Miguel de Cervantes (invidia), Santa Teresa de Jesus (luxuria), Jose Saramago (vanitatea), Jorge Luis Borges (avaritia), James Joyce (lăcomia) și Benito Pérez Galdós (lenea). Ultimul păcat pe care îl învață Eminescu este furia, explicată lui de către o muză - zeiță înzestrată cu șapte voci, care îl transformă într-un duh universal al cărților, după ce îl face să înțeleagă faptul că spiritul creator reușește să se detașeze numai prin creația lui.

Nu știu ce chip și-ar alege Eminescu în calitate de duh al cărților. Toată lumea îl recunoaște grație unei fotografii multiplicată în milioane de exemplare, făcută în 1869 la Praga, în Piața Sf. Wenceslas, de către fotografii Jan Tomáš (1841-1912), fotografie pe care și-o făcuse pentru a își depune dosarul de înscriere la Universitatea Carolină. Cu păpion, cu părul lung, răsfirat, cu fruntea-i înaltă, dacă ar fi să-l credem pe I.L. Caragiale, „Era o frumusețe! O figură clasică încadrată de niște plete mari negre; o frunte înaltă și senină, niște ochi mari - la aceste ferestre ale sufletului se vedea că cineva este înăuntru; un zâmbet blând și adânc melancolic. Avea aerul unui sfânt tânăr coborât dintr-o icoană, un copil predestinat durerii pe chipul căruia se vedea scrisul unor chinuri viitoare.” Văzându-l pe Eminescu astfel, mă întreb dacă în veacul al XXI-lea Universitatea Carolină din Praga, care a fost întemeiată pe 7 aprilie 1348 de împăratul Carol al IV-lea de Luxemburg, i-ar mai refuza lui Eminescu înscrierea pe motiv că documentul de absolvire nu era corespunzător cerințelor.

Dar cred că cel mai greu i-ar fi lui Mihai Eminescu să se întoarcă în București, orașul în care a trăit, a iubit, a muncit și a scris cele mai cunoscute pagini. Nu pentru că ar fi urmărit de paparazzi sau pentru că informația despre apariția sa în carne și oase ar fi subiect de tabloide, ci pentru că lui Eminescu, deși încă un VIP al culturii române, nu i se mai asociază în București numele cu memoria locului. Există în București și alte locuri prea puțin cunoscute, demne de un itinerar literar de valorificat prin turismul cultural, unde a fost găzduit, ca de exemplu: la Hotel Hugues, de pe Calea Mogoșoaiei la numărul 54 unde a scris nuvela *Geniu pustiu* și unde, cât a locuit, își câștiga traiul ca sufleur și copist la Teatrul cel Mare, de „peste drum”. În 1869 participa la înființarea societății *Românismul*, a lui Grigore Haralambie Granda, care își avea sediul în Pasagiul Român, unde se aflau toate redacțiile ziarelor principale și, o vreme, atelierul lui Carol Popp de Szathmári. În Pasagiul Român, denumit și *Mica republică a artelor*, Eminescu se reîntoarce în 1881, ca ziarist la „Timpul”, după ce își scrisese articolele în mai vechile redacții de pe Lipscani, Academiei, Luterană și Covaci; pe Strada Speranței la nr. 4, unde a primit vizita lui Ion Creangă; în curtea fostei mănăstiri de pe strada Caimatei, demolată; la reședința lui Titu Maiorescu din Strada Herăstrăului nr. 27 (azi Strada George Enescu). În 1879, Eminescu locuia pe Calea Victoriei, cam prin dreptul actualului Muzeu al Colecțiilor; în 1881, își găsește adăpost pe strada Șopotul Fântânilor, aflată lângă Cișmigiu, în apropierea izvorului care îi poartă numele (unde se află și o placă care îl pomenește) și în strada Biserica Enei, la nr. 1, în casa familiei Carol Popp de Szathmári. În anul 1973, Muzeul Orașului București, prin Departamentul Muzeu, case și plăci memoriale, și regretații eminescologi

Alexandru Oprea, Dumitru Murărașu și Pompiliu Marcea au făcut documentarea, propunerea și fundamentarea pentru montarea a patru plăci memoriale Mihai Eminescu, pe patru clădiri din București. Primele două plăci memoriale urmau a fi amplasate pe clădirile unde a ființat redacția ziarului *Timpul*: vechiul Palat Dacia de la intersecția Căii Victoriei cu Strada Lipscani, unde Mihai Eminescu a lucrat la venirea sa de la Iași în anul 1877, redacție, care, ulterior, a fost mutată în clădirea situată în str. Covaci nr. 14. A treia placă urma să fie amplasată pe clădirea din str. Plantelor, unde Mihai Eminescu și-a dat obștescul sfârșit. A patra placă memorială urma să fie amplasată pe casa situată pe strada Buzzești nr. 5, unde poetul a locuit în două camere și hol, împreună cu Veronica Micle, care a venit în București spre sfârșitul anului 1882. Orașul a îmbătrânit, clădirile au dispărut și uneori poți întâlni o placă memorială care amintește că „pe acest loc” s-a aflat o casă în care a poposit autorul *Lucașfărului*, purtând următoarele inscripții: „Pe aceste locuri au fost casele lui Grigore Păușescu, în care Mihai Eminescu a citit pentru prima dată *Scrisoarea III*” (actuala Piață *George Enescu*); „Pe acest loc s-a aflat casa în care scriitorul Ioan Slavici l-a găzduit pe marele poet Mihai Eminescu în anul 1883”. (Piața Amzei). Acestora li se adaugă imobilul de pe Strada Lipscani: „În această casă poetul Mihai Eminescu a lucrat redactor la ziarul *Timpul* între anii 1877-1879”. De fapt placa ar trebui să îi pomenească și pe I.L. Caragiale și Ion Slavici cu care Eminescu a fost coleg în această redacție. Mai există, pe strada Covaci, o placă ce amintește de activitatea la „Timpul” a lui Eminescu, în perioada 1880-1881. În zona Bulevardului Magheru, pe o stradă care se numea Mercur, există o placă, pe locul unde se află „Magazinul Eva”,

care rememorează faptul că aici s-a aflat casa lui Titu Maiorescu, unde, „Eminescu a citit în Cercul Junimii, pe data de 24 aprilie 1881, poemul *Lucașfărul*”. În fine, o altă placă marchează sfârșitul lui Eminescu, pe strada Plantelor, la numărul 9: „În acest loc s-a aflat Sanatoriul Caritatea, unde a încetat din viață, la 16 iunie 1889, marele poet român Mihai Eminescu.” Este vorba de sanatoriul „Caritatea”, unde Eminescu a fost internat înaintea morții sale, care, după unele opinii, între care și aceea a lui George Călinescu, ar fi survenit la 16 și nu la 15 iunie. Acestor plăci ar fi trebuit să li se adauge aceea de pe strada Buzzești: „Pe acest loc s-a aflat casa în care a locuit Mihai Eminescu împreună cu Veronica Micle în primăvara anului 1882”, dar această placă a dispărut în timpul demolărilor.

Str. Buzzești nr. 5, imagine din anul 1970

Dincolo de orice, Bucureștiul are, totuși, noroc, pentru că, în orice vreme, un VIP reprezintă capitalul de imagine: investit corespunzător, el produce îmbunătățirea imaginii orașului și dezvoltarea turismului cultural urban.

Între eleganță și perfecțiune, Eminescu, ca VIP al veacului al XIX-lea, ne avertizează că ne-am căpșit cu false modele de virtute, ale omului care reușește ușor, care nu știe că decența este o haină pe care nu oricine o poate purta. El ne avertizează că este important cine și ce descrie, pentru a înțelege faptul că povestind oamenii își

desenează propria imagine. E foarte clar că „unora le place numai ceea ce înțeleg, iar alții pot înțelege numai ce le place.” Cel mai important de înțeles este faptul că Eminescu nu a fost afectat niciodată de sindromul VIP-ului, care își folosește influența pentru a lua decizii șocante, neortodoxe. Altruismul, decența, cumpătarea, generozitatea, erudiția, hărnicia și dezinvoltura, cele șapte virtuți ale lui Eminescu sunt cele care vor rămâne standardul pentru care mii de oameni din lumea întreagă îl prețuiesc.

Luiza MARINESCU

Hotel Hugues, Calea Victoriei nr. 54, ilustrație de secol al XIX-lea și fotografie din perioada interbelică

Pasagiul Român în perioada interbelică

Viața de student la **Medicină Veterinară Spiru Haret**, povestită de Valentin Ionuț ANGHELOAIA - fost președinte al Asociației Studenților *MedVet*

Valentin Ionuț Angheloaia, în pragul susținerii lucrării de licență, cum arată retrospectiva anilor tăi de facultate?

Facultatea de Medicină Veterinară durează șase ani: trei preclinici și trei clinici. Acest lucru înseamnă că în primii trei ani am studiat materii preclinice precum: biologia celulară, fiziologie, fiziopatologie, anatomie, laborator clinic etc. Totodată, am aprofundat și noțiuni care ne-au introdus și au pus bazele pregătirii noastre ca și medic veterinar. În cadrul laboratoarelor am avut o multitudine de materiale, de la piese anatomice, microscopie individuale, pentru fiecare student, calculator pentru efectuarea rațiilor furajere și efectuarea unor experimente virtuale urmărind constantele fiziologice în diferite situații ale animalului, diferite aparate pentru determinarea microclimatului din adăposturi, ambalajul tuturor medicamentelor pentru efectuarea rețetelor, diverse piese reale pentru parazitologie, o gamă vastă a instrumentarului chirurgical și de contenție, precum și de anestezie a animalelor, date și grafice la zi privind epidemiologia diferitelor boli, sisteme de creștere a animalelor. Pe tot parcursul studiilor teoretice am avut parte de săli dotate cu videoproiectoare, laptop-uri și, bineînțeles,

cadre didactice foarte bine pregătite, întotdeauna la zi cu tot ce este nou în lumea medicinei veterinare. Încă de la început am avut acces la biblioteca facultății, unde avem numeroase volume, unele rare, din toate ramurile medicinei veterinare. Biblioteca se află la sediul Facultății și este un loc liniștit, unde găsești întotdeauna cartea sau răspunsurile de care ai nevoie. Trebuie menționată și activitatea secretariatului, care este întotdeauna promptă și fără întârzieri, care răspunde întotdeauna la timp nevoilor studenților, a conducerii facultății, precum și a administrației, care coordonează activitățile zilnice din interiorul clinicii.

Pot spune că am avut o viață de student, la Facultatea de Medicină Veterinară *Spiru Haret*, frumoasă, dar, totodată, și grea, pentru că în fiecare zi aveam noi cerințe și materie de studiat. Fiecare materie în parte este evaluată cu un examen, pe care trebuie să îl promovezi, dar nu este suficientă doar pregătirea din perioada sesiunii, ci este nevoie de o pregătire continuă, zilnică. În fiecare zi apar informații noi din domeniul medical veterinar, sub forma medicamentelor, articole științifice ori

intervenții, care sunt efectuate de colegii noștri. Ca student al Facultății de Medicină Veterinară, trebuie să fii la curent cu toate aceste lucruri. În anii clinici (IV-VI) am fost mai apropiat de Clinica Facultății, unde aproape în toate zilele am avut laboratoare, precum și de profesorii de aici. Clinica noastră este dotată cu aparatura necesară Cabinetului de reproducție, Clinica de Medicală, Sala de Chirurgie, Laboratoare de Parazitologie, Boli infecțioase etc. În fiecare laborator sau cabinet există câte un medic/profesor, care ne explică materia în care acesta este specializat. Pe lângă cursurile și laboratoarele la care am fost zilnic prezent, împreună cu colegii mei, am efectuat și gărzi la clinică, unde am discutat cu proprietarii de animale, am completat fișe de observație și am ajutat medicul de gardă în diferite situații. Trebuie amintit și faptul că am fost în fiecare săptămână la ferma didactică, *Clinica animalelor mari*. Aici, profesorul ne-a explicat tehnici de însămănțări artificiale, intervenții chirurgicale la animale mari, boli infecțioase întâlnite la animale de ferma sau chiar acupunctura la vaci etc.

Cum sunt profesorii, pe care i-ai avut la cursuri?

Pot spune că sunt cadre didactice foarte bine pregătite, întotdeauna am plecat lămurit de la toate cursurile și am primit răspuns la toate întrebările, care, sincer, nu au fost puține. Prin sistemul de calitate a învățământului, aceștia sunt evaluați periodic și bineînțeles că întotdeauna au avut rezultate foarte bune. Doresc să menționez și aprecierea mea față de decanul facultății, conf. univ. dr. Carmen Berghes, cea care ne-a fost alături în toți acești ani. Ne-a fost un lider puternic, dar și cadrul didactic excepțional, care ne-a predat *Anatomia animalelor*, una dintre cele mai grele materii din ani preclinici, disciplină pe care ne-a făcut-o plăcută, prin descrierile, explicațiile și desenele prezentate. Dacă ar fi să predau și eu, aș face o combinație de stiluri: aș preda *Laboratorul de Bunăstarea și Protecția animalelor* cu șarmul lectorului univ. dr. Constantin Lupescu, în stilul conf. univ. prof. dr. Viorel Andronie și, respectând structura consacrată, a conf. univ. prof. dr. Ioana Cristina Andronie.

Stagiile de practică și orele de clinică?

Practica nu a lipsit în toți acești ani, studenții având posibilitatea să o efectueze în clinicile Universității *Spiru Haret* sau în oricare dintre locațiile partenerilor facultății. Am fost întotdeauna aproape de materialul de studiu, dar și de cadrul didactic, care ne-a oferit toate informațiile necesare consultării, diagnosticării și tratării unui animal.

Cum te pregătești și ce înseamnă pentru tine examenul de licență pe care urmează să-l susții?

Aș vrea să explic, în primul rând, ce înseamnă acest examen de licență pentru meseria de medic veterinar, pe care eu îl consider examenul vieții. Acesta este alcătuit din trei probe: proba scrisă unde vom avea întrebări tip grilă, din materiile preclinice, și vorbesc despre Anatomie, Anatomie Patologică, Bacteriologie, Histologie, Fiziologie, Fiziopatologie și Semiologie. Sunt materii cu subiect și cu răspuns unic, la care trebuie să detaliez în scris, exemplu: „Inflamația” - trebuie descrisă: Ce este? Care sunt stadiile? Implicații locale/generale, etc. Merită să precizez că prima probă este eliminatorie.

Vorbește-ne, te rog, despre tema pe care ți-ai ales-o pentru lucrarea de licență.

Până la temă, am făcut alte alegeri: cadrul didactic, materia, apoi tema. Îndrumătorul - conf. univ. dr. Ioana Cristina Andronie, pentru că am fost atras de disciplinele predate de dânsa, încă de la primele laboratoare și cursuri. Totul a început cu Igiena animalelor, Bunăstarea animalelor, care reprezintă o ramură a Medicinei Veterinare, integrativă în relațiile animal-mediu înconjurător, iar când am continuat cu Protecția animalelor, cea care reglementează, din punct de vedere legislativ, toate aceste lucruri, am știut clar care va fi profesorul îndrumător și materia pentru lucrarea de Licență; tema am ales-o împreună cu dânsa. Tema reprezintă evaluări făcute în ferme de găini ouătoare, din punct de vedere al bunăstării și protecției animalelor. Pe această cale doresc să mulțumesc doamnei doctor pentru sprijinul acordat în efectuarea acestei lucrări.

Care sunt planurile tale de viitor?

Întotdeauna am avut planuri bine determinate, pe care consider că, în mare parte, le-am și îndeplinit, dar, de data acesta... nu am niciun plan. Doar îmi voi lua cel mai mare concediu din ultimii 6 ani! Pentru mine, viitor înseamnă să proferez, consider că mă pot acomoda ca medic veterinar, destul de ușor, în toate ramurile din domeniu: Clinică animale, Laborator, industria medicamentelor, Direcție Sanitar Veterinară etc., pentru că am fost asistent veterinar timp de opt ani așa că trecerea de la asistent la medic nu va fi una foarte grea.

Cum definești această profesie? Ce așteptări ai de la profesia de medic veterinar?

În primul rând, trebuie să oferi ceva pentru a avea așteptări, trebuie să oferi corectitudine și respect, în două planuri: clienți și colegi. Este simplu: fără acestea nu vei putea avea așteptări financiare sau deontologice. Profesia? Te schimbă ca om, fix din momentul în care termini facultatea simți o responsabilitate, dar și o onoare. Nu ai cum să nu devii mult mai atent la cei din jurul tău, la modul în care interacționezi, la vocabular sau vestimentație, pentru că ești medic veterinar. Louis Pasteur descrie această profesie așa: „Medicul uman salvează omul, medicul veterinar salvează omenirea” și, de asemenea: „Medicina veterinară este știința medicală care asigură confortul și protecția animalelor și contribuie la menținerea sănătății publice și la protecția mediului. Profesia de medic veterinar are ca obiective apărarea sănătății animalelor, sănătății publice, protecția consumatorului și a mediului înconjurător, în scopul ameliorării efectivelor de animale, al asigurării siguranței alimentare a populației, al facilitării relațiilor comerciale și al păstrării echilibrului ecologic.” Așa că, încă o definiție, personală, nu își mai are locul.

Cum crezi că va arăta medicul veterinar peste 10 ani?

Asta înseamnă aproximativ anul... 2024! Cel mai probabil vom fi la un alt nivel al pregătirii și a punerii în exercițiu a profesiei, unul superior celui de acum. Atunci va fi epoca când se vor căuta doar specialiști, tehnologia nu are decât un singur drum, acela al evoluției și de aceea vor apărea, periodic, noi tehnici și aparaturi moderne de diagnosticare și tratare a diferitelor patologii. Medicina Veterinară se bucură, în fiecare zi, de noi progrese, iar medicul veterinar va fi la curent cu toate acestea și va fi respectat, în continuare, pentru realizările sale.

Ai fost președinte al Asociației Studenților de Medicină Veterinară Spiru Haret. Care a fost activitatea ta în această calitate?

Am fost președintele Asociației Studenților de Medicină Veterinară Universitatea *Spiru Haret* din 16 aprilie 2013, când am fost ales, prin vot liber, și până în 22 mai 2014, când am trebuit să mă retrag pentru că am finalizat studiile. A fost o perioadă intensă, plină de acțiuni și activități, însă, în principal, spun cu mâna pe inimă, a fost o onoare de care sunt mândru. Pe lângă faptul că am avut această funcție, m-am bucurat să duc până la capăt tot ceea ce mi-am propus. Pe scurt, câteva din activitățile mele: am urmărit și înregistrat activitățile tuturor colegilor din cadrul laboratoarelor și cursurilor, am amenajat un sediu în cadrul Facultății, am promovat Admiterea la FMV-USH, am fost alături de „boboci”, încă din prima zi, am realizat parteneriate, dintre care, cel mai important, cu cei de la *Dog Rescue*, adăpost de câini în sect.3, la aprox. 400 de metri de Facultate, unde studenții au făcut practică (participarea la tratamente, deparazitări, operații), eveniment promovat de *Opinia națională* și vă mulțumesc. De asemenea, am participat la AMVAC – cel mai mare congres al Medicilor Veterinari pentru animale de companie, unde am fost singura asociație studențească de profil cu stand, am participat la simpozioane științifice, alături de Asociația Medicilor Veterinari de Diagnostic Imagistic. Ne-am și distrat la petrecerea organizată pentru Balul Bobocilor și cea de *DragoVete*, am fost alături de băieții noștri în cadrul *Cupei Medicului Veterinar* și alte activități sociale. În tot acest timp, am avut peste 30 de apariții în *Opinia națională*, mii de prieteni pe pagina de socializare. Doresc să apreciez că acum ASFMVUSH este o asociație puternică, cunoscută de lumea medical-veterinară din România. Pe această cale, doresc să mulțumesc colegii și prietenii mele Adela Ana-Maria Botoran, cea care mi-a fost alături în tot acest timp, și doamnei conf. univ. dr. Violeta Simion, pentru ideea dânselor de acum câțiva ani de înființare a acestei Asociații și pentru tot ajutorul și îndrumarea acordată.

Mulțumesc! Baftă la examenul de licență și succes în profesia de medic veterinar!

Interviu realizat de Mihăiță ENACHE

